

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 12.6.2018
COM(2018) 473 final

2018/0249 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet
för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering**

{SEC(2018) 315 final} - {SWD(2018) 347 final} - {SWD(2018) 348 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

Ett effektivt skydd av våra yttre gränser är en förutsättning för att ett tryggt område för den fria rörligheten för personer och varor inom unionen ska kunna säkerställas. Detta är också ett av huvudmålen med unionens svar på utmaningarna på migrations- och säkerhetsområdena i enlighet med kommissionens meddelande *En europeisk migrationsagenda*¹. Unionens mål (enligt artikel 67.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget)) att säkerställa en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa bör uppnås bland annat genom gemensamma åtgärder som avser personers passage av de inre gränserna och gränskontroll vid unionens yttre gränser samt genom den gemensamma viseringspolitiken. Området utan inre gränser där personer och varor kan röra sig fritt medför stora fördelar både för EU:s medborgare och företag. Schengenområdet är ett av de främsta sätten för EU-medborgare att utöva sina friheter och för den inre marknaden att frodas och utvecklas. Det är ett av unionens mest påtagliga resultat, vilket gör det ännu mer nödvändigt att öka ansträngningarna för att skydda dess integritet, i synnerhet i tider av utmaningar orsakade av migrationstrycket.

Unionens budget har haft en avgörande roll i finansieringen av ett gemensamt svar på de olika aspekterna av migrationskrisen och arbetet för att bevara Schengenområdet. Kommissionen föreslår en höjning av stödet för att säkra våra yttre gränser. I detta ingår en korrekt hantering av tillströmningen av varor och personer genom att stärka kontrollen av de yttre gränserna och säkerställa att medlemsstaterna har tillräcklig utrustning för att utföra tullkontroll.

Mot bakgrund av detta antog kommissionen den 2 maj 2018 ett förslag till nästa fleråriga budgetram för perioden 2021–2027, vari den tog initiativ till den nya Fonden för integrerad gränsförvaltning som kommer att ge viktigt och förstärkt stöd till medlemsstater för att säkra unionens gemensamma yttre gränser, med en finansieringsram på 9 318 000 000 EUR (i löpande priser). En femfaldig ökning planeras för nästa period jämfört med den nuvarande fleråriga budgetramen för den övergripande finansieringsramen för gränsförvaltning. Fonden för integrerad gränsförvaltning kommer att bidra till vidareutvecklingen av den gemensamma viseringspolitiken och säkerställa en europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna i syfte att förvalta effektiva passager av de yttre gränserna. Detta omfattar åtgärder för att komma till rätta med migrationsutmaningarna och potentiella framtida hot vid dessa gränser, vilket bidrar till att motverka allvarlig brottslighet med gränsöverskridande inslag, säkerställa en hög nivå av inre säkerhet inom unionen med full respekt för de grundläggande rättigheterna och samtidigt skydda den fria rörligheten för personer inom EU. Medlemsstaterna bör även fortsatt få ekonomiskt stöd för att utveckla och stärka sin kapacitet på dessa områden och att stärka samarbetet, även med berörda unionsorgan. Fonden bidrar också till att säkerställa större enhetlighet i utförandet av tullkontroller vid de yttre gränserna, genom att beakta de nuvarande skillnaderna mellan medlemsstaterna på grund av geografiska förhållanden och skillnader i tillgängliga resurser och medel. Inom denna ram kommer den föreslagna Fonden för integrerad gränsförvaltning att bestå av två instrument: ett instrument för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering och ett instrument för ekonomiskt stöd

¹ COM(2015) 240 final, 13.5.2015.

för tullkontrollutrustning². Detta förslag rör endast instrumentet för gränsförvaltning och visering. Kommissionen lägger parallellt fram ett separat förslag om instrumentet för tullkontrollutrustning.

En stärkt europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna, enligt definitionen i förordning (EU) 2016/1624 om inrättande av en europeisk gräns- och kustbevakning³, är grundläggande för EU:s åtgärder och en förutsättning för att Schengensystemet ska fungera normalt. I konceptet med en europeisk integrerad gränsförvaltning förenas ett antal komponenter som måste behandlas på ett heltäckande och samordnat sätt, allt från gränskontroll – t.ex. överföring av tredjelandsmedborgare i behov av skydd, förebyggande och upptäckt av gränsöverskridande brottslighet samt sök- och räddningsinsatser – till riskanalyser. Samarbete mellan olika organ är också en viktig komponent i den europeiska integrerade gränsförvaltningen, liksom solidaritetsmekanismer, inklusive unionsfinansiering, såsom den nya Fonden för integrerad gränsförvaltning och då i synnerhet instrumentet för gränsförvaltning och visering.

EU:s yttre gränser är gemensamma gränser som kräver kollektiva och samordnade åtgärder av behöriga nationella myndigheter, EU-aktörer och unionen som helhet. Förvaltningen av de gemensamma yttre gränserna är därför ett delat ansvar mellan medlemsstaterna och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, vilka utgör de två pelarna i den europeiska gräns- och kustbevakningen. För att den europeiska gräns- och kustbevakningen ska kunna förverkliga en europeisk integrerad gränsförvaltning är ett nära samarbete mellan dess komponenter avgörande. En lämplig fördelning av särskilda EU-medel behövs för att säkerställa att de medlemsstater som berörs mest har tillräcklig kapacitet att hantera de utmaningar som de ställs inför, till förmån för unionen som helhet. Instrumentet för gränsförvaltning och visering kommer att bidra till detta.

Nationella gränskontrolltjänstemäns och tullkontrollmyndigheters arbete som stöds genom instrumentet måste kompletteras med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån som en stark och fullt fungerande kärna i ett fullständigt integrerat EU-gränsförvaltningssystem. Därför avser kommissionen att föreslå en stor utvidgning av byrån, så att den blir fullt operativ, med en fast styrka på omkring 10 000 gränskontrolltjänstemän⁴. Detta kräver också att Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA) fungerar väl.

Inom nästa fleråriga budgetram kommer unionsfinansieringen under instrumenten för yttre åtgärder dessutom att tillhandahålla ytterligare stöd till samarbete med tredjeländer som syftar till att stärka förvaltningen av deras gränser, bekämpa irreguljär migration och förbättra hanteringen av migrationsströmmar.

Den största utmaning som detta förslag syftar till att komma till rätta med är behovet av större flexibilitet i förvaltningen av det framtida instrumentet jämfört med den nuvarande programperioden, men även behovet av verktyg för att säkerställa att finansieringen styrs till

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

⁴ *En modern budget för ett EU som skyddar, försvarar och sätter medborgarna i centrum: Flerårig budgetram 2021–2027*, COM(2018) 321, 2.5.2018.

EU:s prioriteringar och åtgärder med betydande mervärde för unionen. Det behövs nya mekanismer för fördelningen av finansieringen mellan delad, direkt och indirekt förvaltning för att beakta nya utmaningar och prioriteringar.

Centralt för fördelningen av finansieringen är flexibilitet vid fastställandet av rätt genomförandemetod och de teman som bör tilldelas finansiering, samtidigt som man upprätthåller en kritisk massa av förskottsfinansiering för strukturella och stora, fleråriga investeringar i linje med medlemsstaternas behov av att ytterligare utveckla sina gränsförvaltningssystem. Tilldelningen av medel kommer också att till fullo beakta behovet av att medlemsstaterna inriktar investeringarna på viktiga prioriteringar för EU i enlighet med unionens regelverk.

Utöver grundbeloppet på 5 000 000 EUR som enligt förslaget tilldelas medlemsstaterna i början av programperioden, kommer den finansieringsram som planeras för medlemsstaternas program att fördelas på grundval av en fördelningsnyckel som återspeglar medlemsstaternas behov och det tryck de upplever på de två områden som omfattas av detta instrument (gränsförvaltning och viseringar). Finansieringen kommer att fördelas på grundval av följande viktning: 30 % för yttre landgränser, 35 % för yttre sjögränser, 20 % för flygplatser och 15 % för konsulat. För gränsförvaltningen kommer fördelningen av medel för varje medlemsstats yttre sjö- och landgränser att baseras på gränsernas längd och trycket mot dem (70 %). Dessutom kommer arbetsbördan vid de yttre sjö- och landgränserna att vara en faktor vid fördelningen av medel för de gränserna (30 %). Medlen till flygplatser kommer att fördelas utifrån medlemsstaternas arbetsbörda vid dessa flygplatser. När det gäller konsulatens finansiering kommer 50 % av medlen att fördelas med hänsyn till antalet konsulat och resterande 50 % utifrån arbetsbördan vid dessa konsulat i fråga om viseringspolitiken.

Andelen för medlemsstaternas program utgör omkring 60 % av den totala finansieringsramen. Det föreslås att medlemsstaterna förses med omkring 50 % av finansieringsramen i början av programperioden, medan man behåller möjligheten att periodvis utöka anslaget. Enligt planen görs ett fast tillägg på 10 % av finansieringsramen efter halva tiden (teknisk justering av fördelningsnyckeln med förbehåll för ekonomiska resultat, dvs. att en medlemsstat bör ha lämnat in betalningsansökningar som omfattar minst 10 % av de initiala betalningsbemyndigandena).

Återstående 40 % av den totala finansieringsramen bör förvaltas genom den tematiska delen, som regelbundet kommer att finansiera ett antal prioriteringar som fastställs i kommissionens finansieringsbeslut. Denna del medger flexibilitet i förvaltningen av instrumentet genom att den möjliggör fördelning av medlen till tekniskt bistånd på kommissionens initiativ och följande komponenter av den tematiska delen:

- Stöd för särskilda åtgärder, varigenom man tillhandahåller ytterligare finansiering för särskilda åtgärder med högt EU-mervärde, genom medlemsstaternas nationella program.
- Stöd för unionsåtgärder under direkt och indirekt förvaltning.
- Bistånd i nödsituationer.

Programplaneringen av åtgärder inom den tematiska delen sker genom årliga eller fleråriga arbetsprogram som antas genom kommissionens genomförandebeslut. Delen kommer att göra det möjligt att ta itu med nya prioriteringar eller vidta brådskande åtgärder med den genomförandemodell som är bäst lämpad för det politiska målet.

Stöd från instrumentet ges dessutom även fortsättningsvis till den särskilda transiteringsordning som genomförs av Litauen, i enlighet med EU:s åtaganden, för att kompensera Litauen för uteblivna avgifter för transitviseringar och extra kostnader som landet ådrar sig till följd av ordningen med dokument för förenklad transitering (FTD) och dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD), t.ex. för ersättande och uppgradering av utrustning och it-system, utbildning och driftskostnader.

Genomförandet av instrumentet förenklas ytterligare, i synnerhet genom att säkerställa ett enhetligt tillvägagångssätt med regler som är tillämpliga på förvaltningen av andra unionsfonder (det s.k. ”enhetliga regelverket”), tillhandahålla bättre vägledning om förvaltnings- och kontrollsystem och revisionskrav samt att säkerställa att reglerna för stödberättigande vid delad förvaltning möjliggör användning av förenklade kostnadsalternativ fullt ut. Det är också viktigt att maximera EU-mervärdet av de åtgärder som stöds genom instrumentet och att genomföra en förbättrad övervaknings- och utvärderingsram för att stärka den prestationsbaserade förvaltningen av fonderna.

I detta förslag föreskrivs den 1 januari 2021 som den dag då förordningen börjar tillämpas, och förslaget läggs fram för en union bestående av 27 medlemsstater, vilket beaktar Förenade kungarikets anmälan om landets avsikt att utträda ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom), på grundval av artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen, som mottogs av Europeiska rådet den 29 mars 2017.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Instrumentet för gränsförvaltning och visering bygger på investeringar som gjorts och resultat som uppnåtts med stöd av dess föregångare, dvs. fonden för yttre gränser för perioden 2007–2013, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 574/2007/EG⁵, och instrumentet för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering inom Fonden för inre säkerhet för perioden 2014–2020, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014⁶.

Instrumentet för gränsförvaltning och visering stöder även fortsättningsvis den övergripande EU-politiken avseende förvaltning av de yttre gränserna och viseringar, såsom stärkandet av den europeiska integrerade gränsförvaltningen, förvärv av gränsförvaltningsutrustning för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns användning, den gemensamma viseringspolitiken och relevanta it-system.

Unionsbyråer som är aktiva på området gränsförvaltning – framför allt Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och eu-LISA, men även Europeiska unionens asylbyrå – är avgörande för att man ska kunna säkerställa gränssäkerheten och den fria rörligheten för personer inom unionen, i nära samarbete med medlemsstaternas myndigheter. Till exempel sörjer medlemsstaterna för att nationella it-system är interoperabla och därmed möjliggör informationsutbyte mellan olika myndigheter, medan eu-LISA säkerställer att informationsutbytet mellan alla it-system i unionen kan fungera. Fullständig konsekvens och

⁵ Europaparlamentets och rådets beslut nr 574/2007/EG av den 23 maj 2007 om inrättande av fonden för yttre gränser för perioden 2007–2013 som en del av det allmänna programmet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar (EUT L 144, 6.6.2007, s. 22).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 143).

komplementaritet kommer därför också att säkerställas i det sätt som unionens budget stöder dessa byråer och medlemsstaterna genom instrumentet för gränsförvaltning och visering. Det är viktigt att också säkerställa komplementaritet med åtgärder som genomförs av Europeiska sjösäkerhetsbyrån (Emsa) och Europeiska fiskerikontrollbyrån (EFCA), till exempel genom att dela utrustning som används för sjö- och gränsövervakning så att resurserna används på bästa möjliga sätt för att stärka sjöfartsskyddet.

De centrala utmaningarna på området gränsförvaltning kan endast bemötas med kraftfulla åtgärder från både medlemsstaterna och de berörda byråerna. Därför föreslår kommissionen en avsevärd ökning av den budget som tilldelas särskilt Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån. Tillsammans med den planerade budgeten för eu-LISA kommer tilldelningen att uppgå till 12 013 000 000 EUR (i löpande priser) för nästa fleråriga budgetram. Detta kommer att göra det möjligt att väsentligen stärka rollen och räckvidden för i synnerhet Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, rent konkret genom en fast styrka på omkring 10 000 gränskontrolltjänstemän⁷. De två instrument som utgör Fonden för integrerad gränsförvaltning omfattar dock inte de medel som tilldelas byråerna. Därför reglerar detta förslag endast instrumentet för gränsförvaltning och visering, som kommer att stödja medlemsstaternas genomförande av en europeisk integrerad förvaltning av de yttre gränserna, i fullständig synergi med det arbete som utförs av unionsbyråerna på detta område.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Unionens politiska mål att utveckla en europeisk integrerad gränsförvaltning rör ett område där många andra av EU:s politikområden kompletterar och förstärker varandra. Eftersom gränsförvaltningen sker vid de yttre gränserna är det oerhört viktigt med samarbete och samordning mellan gränsförvaltningsmyndigheterna och andra relevanta myndigheter, i synnerhet tullmyndigheterna. Inom den nya fleråriga budgetramen kommer starka synergier att säkerställas mellan finansieringsinstrument som stöder dessa myndigheter, för att maximera effekten av EU:s budget på området migration och gränser.

Genom att säkerställa att de myndigheter som ansvarar för gränsförvaltning och tullkontroll har nödvändig utrustning och expertis till sitt förfogande, och att de arbetar tillsammans på ett smidigt sätt, kan vi se till att både den irreguljära migrationen och inflödet av farliga eller oönskade varor till unionen minskar. De två komponenterna i Fonden för integrerad gränsförvaltning, dvs. instrumentet för gränsförvaltning och visering och det nyinrättade instrumentet för tullkontrollutrustning, kommer att bidra till detta. Instrumentet för gränsförvaltning och visering kommer att säkerställa en kraftfull och effektiv gränsförvaltning och samtidigt värna om den fria rörligheten för personer, medan instrumentet för tullkontrollutrustning kommer att stödja en väl fungerande tullunion. Det förstnämnda kommer uteslutande att inriktas på åtgärder som rör personkontroller i samband med gränskontroll, medan det senare koncentreras på åtgärder som rör förvärv, underhåll och uppgradering av tullkontrollutrustning. Det kommer att omfatta utrustning som kan användas för kontroller av såväl varor som personer. På detta sätt kan synergier mellan de två instrument som utgör Fonden för integrerad gränsförvaltning säkerställas fullt ut.

Samarbete och samordning med andra myndigheter på området migration och säkerhet är viktigt för att den integrerade gränsförvaltningen ska bli en framgång. Hit hör myndigheter som arbetar med asylfrågor, migrationsförvaltning, återvändande och gränsöverskridande brottslighet, samt aktörer på området sjöfartsskydd och sjöövervakning.

⁷ COM(2018) 321 final, 2.5.2018.

Asyl- och migrationsfonden (AMF) är det föreslagna framtida finansieringsinstrument som bör stödja de nationella myndigheternas arbete med att ta emot asylsökande och migranter när de kommer till EU:s territorium och återsända dem som inte har någon rätt att stanna i EU. AMF och instrumentet för gränsförvaltning och visering kommer att komplettera varandra för att båda fonderna ska få en mer betydande inverkan på migrationshanteringen och gränsförvaltningen. Detta är viktigt bland annat för att minska antalet irreguljära migranter som kommer till unionen och se till att de som inte har rätt att stanna återvänder till sina ursprungsländer.

Den nya Fonden för inre säkerhet är det framtida finansieringsinstrument som bör bidra till att säkerställa en hög säkerhetsnivå i unionen, i synnerhet genom att bekämpa terrorism och radikalisering, organiserad brottslighet och it-brottslighet samt genom att stödja och skydda brottsoffer, i full överensstämmelse med de åtgärder som stöds genom det framtida instrumentet för gränsförvaltning och visering.

Tack vare instrumentet för gränsförvaltning och visering blir det också möjligt att förvärva multifunktionell utrustning för sjöövervakning för att maximera synergieffekterna även på det området.

De åtgärder i, och med anknytning till, tredjeländer vilka finansieras genom instrumentet kommer att genomföras i fullständig synergi, överensstämmelse och komplementaritet med andra åtgärder utanför unionen som finansieras genom unionens instrument för externt bistånd. Vid genomförandet av sådana åtgärder kommer fullständig överensstämmelse att eftersträvas i synnerhet med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik rörande landet eller regionen i fråga. När det gäller den externa dimensionen kommer instrumentet för gränsförvaltning och visering att inriktas på stöd som ska förbättra samarbetet med tredjeländer och stärka centrala aspekter i deras gränsövervaknings- och gränsförvaltningskapacitet på områden av intresse för unionens migrationspolitik och säkerhetsmål.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Enligt artikel 3.2 i fördraget om Europeiska unionen ska unionen ”erbjuda sina medborgare ett område med frihet, säkerhet och rättvisa utan inre gränser, där den fria rörligheten för personer garanteras samtidigt som lämpliga åtgärder vidtas avseende kontroller vid yttre gränser, asyl, invandring samt förebyggande och bekämpande av brottslighet”.

Den rättsliga grunden för de föreslagna unionsåtgärderna finns i förteckningen över åtgärder i artikel 77.2 samt i artikel 79.2 d i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), såsom den gemensamma viseringspolitiken, kontroll av personer vid de yttre gränserna, åtgärder för att stegvis upprätta ett integrerat system för förvaltning av de yttre gränserna samt bekämpning av människohandel.

Noteras bör även artikel 80 i EUF-fördraget, där det framhålls att denna unionspolitik som anges i del 3 avdelning 5 kapitel 2 i EUF-fördraget och dess genomförande ska styras av principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, även i finansiellt avseende, mellan medlemsstaterna.

För att förbättra samordningen och harmonisera genomförandet av stöd under delad förvaltning antog kommissionen dessutom den 29 maj 2018 ett förslag till en förordning om gemensamma bestämmelser⁸, i det huvudsakliga syftet att förenkla genomförandet av politiken⁹. Instrumentet för gränsförvaltning och visering kommer också att omfattas av den förordningen i den mån det genomförs genom delad förvaltning.

De olika unionsfonder som genomförs med delad förvaltning har kompletterande mål och förvaltas på samma sätt, varför det i förordning (EU) .../... [förordningen om gemensamma bestämmelser] fastställs en rad gemensamma principer, såsom partnerskap. Den förordningen innehåller också gemensamma element som strategisk planering och programplanering, inklusive bestämmelser om den partnerskapsöverenskommelse som ska ingås med varje medlemsstat, och det fastställs en gemensam strategi för att göra fonderna mer prestationsinriktade. Därför innehåller den nödvändiga villkor och arrangemang för övervakning, rapportering och utvärdering. Det fastställs även gemensamma bestämmelser i fråga om regler för stödberättigande, ekonomisk förvaltning samt förvaltnings- och kontrollsystem.

- **Variabel geometri**

De åtgärder som föreslås med grund i artikel 77.2 i EUF-fördraget utgör en utveckling av Schengenregelverket. Följaktligen tillämpas bestämmelserna i artikel 4 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning på Danmark och artikel 4 i protokoll nr 19 om Schengenregelverket, införlivat inom Europeiska unionens ramar, på Irland.

De föreslagna åtgärderna utgör en utveckling av Schengenregelverket om gränser och visering, till vilket fyra länder som inte är medlemsstater är associerade enligt avtal med unionen. När de föreslagna åtgärderna har antagits, anmälts och godkänts kommer de därför att vara tillämpliga även på dessa fyra länder.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Förvaltningen av de yttre gränserna är allmänt sett ett område där unionsintervention ger ett tydligt mervärde jämfört med insatser av de enskilda medlemsstaterna. Unionen har bättre förutsättningar än medlemsstaterna att tillhandahålla en ram för unionens solidaritet i fråga om gränskontroll, viseringspolitik och hantering av migrationsströmmar samt att skapa en plattform för utvecklingen av gemensamma it-system till stöd för genomförandet av denna politik.

I detta sammanhang bidrar därför det ekonomiska stöd som ges enligt denna förordning i synnerhet till att stärka den nationella och europeiska kapaciteten på dessa områden. För detta ändamål syftar förordningen bland annat till att

- mer systematiskt stödja de enskilda medlemsstaternas arbete med att säkra området utan inre gränser,
- förbättra samarbetet mellan gränsbevakningsmyndigheter och andra brottsbekämpande myndigheter och
- säkerställa att medlemsstaterna har mer specialutrustning att ställa till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns förfogande för gemensamma insatser i syfte att skydda området utan inre gränser.

⁸ Förordning EU ../..

⁹ COM(2018) 375, 29.5.2018.

Det står helt klart att interventionerna bör ske på lämplig nivå och att unionens roll inte bör gå utöver vad som är nödvändigt.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen och omfattas av utrymmet för att vidta åtgärder på området med frihet, säkerhet och rättvisa i enlighet med avdelning V i EUF-fördraget. Målen och motsvarande finansieringsnivåer står i proportion till vad instrumentet syftar till att uppnå. De åtgärder som planeras genom detta förslag rör den europeiska dimensionen av gränsförvaltning och den gemensamma viseringspolitiken.

- **Val av instrument**

Europaparlamentets och rådets förordning för att som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning inrätta instrumentet för gränsförvaltning och visering.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

I förslaget beaktas resultaten från utvärderingarna av föregående finansieringsinstrument på området gränsförvaltning och visering. Det bygger på efterhandsutvärderingen av fonden för yttre gränser, som var den fond som användes under programperioden 2007–2013, och interimisutvärderingen av instrumentet för yttre gränser och visering inom ramen för Fonden för inre säkerhet (nedan kallat *instrumentet för gränser och visering*), den fond som används under den pågående perioden (2014–2020).

I fråga om **ändamålsenlighet** anses instrumentet för gränser och visering vara ändamålsenligt på interventionsområdena (den gemensamma viseringspolitiken och gränsförvaltningen). Fonden har bidragit till att underlätta lagligt resande och stärka medlemsstaternas nationella kapacitet att utfärda viseringar. Dess bidrag till konsulärt samarbete och stärkt samarbete med tredjeländer har hittills varit begränsat i många medlemsstater. Utvecklingen av en gemensam viseringspolitik stöddes genom inrättandet och driften av it-system, i synnerhet de nationella informationssystemen för viseringar. Genom att stärka gränsförvaltningskapaciteten vid unionens yttre gränser har fonden bidragit till att trygga den fria rörligheten för personer inom Schengenområdet. Den har bidragit till ändamålsenliga kontroller vid de yttre gränserna, genom stöd till åtgärder som syftar till förvärv, modernisering, uppgradering och ersättande av utrustning för gränskontroll och gränsövervakning. På grund av främst externa faktorer har endast begränsade framsteg noterats i fråga om främjandet av utvecklingen, genomförandet och verkställandet av politik som säkerställer att det inte förekommer någon personkontroll. Samarbetet mellan medlemsstaterna har underlättats genom fonden, och samarbetet mellan medlemsstaterna och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, inklusive förvärv av utrustning som ska användas vid gemensamma insatser med hjälp av fonden, har bidragit till solidaritet och delat ansvar.

På det hela taget tyder de uppgifter som gjorts tillgängliga vid utvärderingen på att resultaten av interventionerna har uppnåtts till rimliga kostnader, räknat i både personalresurser och ekonomiska resurser. De flesta medlemsstater uppger dock att det skulle behövas ytterligare vägledning från kommissionen om genomförandet av fonden. Den upplevda administrativa bördan kan anses vara en faktor som påverkade effektiviteten. Trots ett antal åtgärder som

syftar till förenkling och minskning av den administrativa bördan, anser medlemsstaterna fortfarande att den är stor och att genomförandet av de förenklade kostnadsalternativen är problematiskt. Ökad förenkling har noterats vid direkt förvaltning.

De ursprungliga syftena och målen med fonden är fortfarande **relevanta** i efterdyningarna av migrationskrisen. Lämpliga mekanismer för att tillgodose de föränderliga behoven har införts både på programplanerings- och genomförandestadiet. Den flexibilitet som erbjuds genom instrumentet för gränser och visering, som består av överföring av pengar mellan olika mål, bidrog till att tillgodose de föränderliga behoven. Medlemsstaterna skulle dock uppskatta den ökade flexibilitet som skulle följa av att man avstår från minimianslag till mål och minskar antalet nationella mål.

Fonden anses **stämma överens** med andra EU-instrument och nationella insatser. Överensstämmelse med EU:s andra finansieringsinstrument säkerställdes på programplaneringsstadiet. Samordningsmekanismer har införts för att säkerställa fortsatt överensstämmelse i genomförandestadiet. Övervakningskommittéernas och de ansvariga myndigheternas roll är viktig för att säkerställa överensstämmelse. Fondens mål kompletterar andra nationella politiska mål. Komplementaritet med EU:s andra finansieringsinstrument planerades på programplaneringsstadiet. Samordningsmekanismer har införts för att säkerställa komplementaritet i genomförandestadiet, men skulle kunna förbättras ytterligare. De olika genomförandemetoderna kompletterar varandra.

Fondens **mervärde för EU** säkerställdes genom innovativa investeringar i infrastruktur och utrustning. Den har understött samarbetet mellan medlemsstaterna. Den utbildningsverksamhet som fonden möjliggjort har bidragit till att harmonisera praxis mellan medlemsstaterna. Ett större mervärde för EU kunde ha förväntats på områdena konsulärt samarbete, samarbete med länder utanför EU och it-system.

Hållbarheten för åtgärder som finansieras genom instrumentet för gränser och visering är beroende av fortsatt EU-finansiering, eftersom nationell finansiering tycks vara otillräcklig för att säkerställa en likartad investeringsnivå. Utbildningsverksamhet är viktig för att säkerställa åtgärdernas hållbarhet på lång sikt.

- **Samråd med berörda parter**

Två särskilda öppna offentliga samråd hölls om EU-fonderna på området migration och säkerhet den 10 januari–9 mars 2018. Överlag framhöll de svarande eftertryckligen behovet av ett förenklat genomförande av finansieringsinstrumenten för inrikes frågor, större flexibilitet (särskilt vad gäller förmågan att reagera på migrations- och säkerhetsrelaterade kriser) samt ökad finansiering och mer stöd på områden med en hög nivå av ansvarsfördelning (t.ex. gränsförvaltning) och/eller samarbete mellan medlemsstaterna och med relevanta unionsorgan. Svaren visade att dessa åtgärder kan förbättra instrumentens ändamålsenlighet och effektivitet och öka EU-mervärdet. De berörda parterna lyfte också fram behovet av större politiska hävstångseffekter på området inrikes frågor i länder utanför EU.

Samråd med medlemsstaterna och de Schengenassocierade länderna har ägt rum inom ramen för kommittén för Amif och Fonden för inre säkerhet (företrädare för medlemsstaternas myndigheter som är ansvariga för Amif och Fonden för inre säkerhet). Medlemsstaterna lämnade synpunkter på de viktigaste finansieringsprioriteringarna, problemen, fondernas struktur och genomförandemetoder. Rådfrågats har även andra viktiga berörda parter och

stödmottagare av finansiering från Amif och Fonden för inre säkerhet genom direkt och indirekt förvaltning, såsom internationella organisationer och det civila samhällets organisationer, liksom berörda unionsorgan.

De berörda parterna höll med om att EU:s utgifter bör återspegla de prioriteringar och politiska åtaganden som görs på EU-nivå och stödja genomförandet av EU:s regelverk för inrikes frågor, för att maximera mervärdet för unionen. De ansåg att tillräcklig finansiering bör göras tillgänglig för att möta aktuella och nya utmaningar. Tillräcklig finansiering bör också ställas till de relevanta unionsbyråernas förfogande, i linje med deras ökande verksamhet. De berörda parterna var eniga om behovet av mer inbyggd flexibilitet i fondernas struktur. De ansåg att de nationella fleråriga programmen bör bibehållas, så att de har tillräcklig flexibilitet för att kunna reagera på föränderliga omständigheter. De icke-statliga organisationerna ansåg att man också bör fortsätta med direkt förvaltning.

Dessa samråd bekräftade en allmän enighet bland de centrala berörda parterna om behovet av att behålla ett brett tillämpningsområde för EU-finansiering på detta politikområde, även när det gäller dess externa dimension, genom att öka effekterna av politiken för inrikes frågor, förenklingen av genomförandet och flexibiliteten, i synnerhet för att reagera på nödsituationer.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Arbetet med att utarbeta de framtida finansieringsinstrumenten för inrikes frågor inleddes 2016 och fortsatte 2017 och 2018. Som en del av detta arbete utförde en extern uppdragstagare 2017 en studie om den fleråriga budgetramen för gränsförvaltning och viseringar efter 2020, och konsekvensbedömningen stöds också av en studie som en extern uppdragstagare inledde i september 2017. Dessa studier är en sammanställning av tillgängliga resultat från utvärderingar av de befintliga finansieringsinstrumenten och från samråden med berörda parter, och de utreder de problem, mål och politiska alternativ – även deras sannolika konsekvenser – som tas upp i konsekvensbedömningen.

- **Konsekvensbedömning**

En konsekvensbedömning för detta förslag omfattade Asyl- och migrationsfonden, den nya Fonden för inre säkerhet och Fonden för integrerad gränsförvaltning (som består av instrumentet för gränsförvaltning och visering samt instrumentet för tullkontrollutrustning). Sammanfattningen av konsekvensbedömningen och det positiva yttrandet från nämnden för lagstiftningskontroll finns på följande webbplats: <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>.

I rapporten från konsekvensbedömningen analyserades olika alternativ för genomförandet av finansieringen, med hänsyn till frågor såsom överensstämmelse och komplementaritet med EU:s andra finansieringsinstrument, den externa dimensionen av migrations- och säkerhetsfinansieringen, flexibilitet i en stabil ekonomisk miljö (inklusive den tematiska delen), förvaltningsformer, möjligheten att tillhandahålla bistånd i nödsituationer samt en möjlig mekanism för halvtidsöversyn. Det rekommenderade alternativet är en blandning av alternativ som bygger på resultaten och rekommendationerna från efterhandsutvärderingen av de tidigare fonderna och interimsutvärderingen av de nuvarande fonderna.

I rapporten från konsekvensbedömningen beaktas rekommendationerna från nämnden för lagstiftningskontroll. I tabellen nedan sammanfattas de viktigaste övervägandena och rekommendationerna till förbättring som mottagits för Asyl- och migrationsfonden,

instrumentet för gränsförvaltning och visering (en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning) och Fonden för inre säkerhet och hur rapporten från konsekvensbedömningen har ändrats för att avspegla dem.

Viktigaste överväganden från nämnden för lagstiftningskontroll	Ändringar av rapporten från konsekvensbedömningen
I rapporten förklaras inte hur ökade EU-befogenheter på dessa områden [för inrikes frågor] och byråernas utvidgade roll kommer att påverka det övergripande systemet.	För Asyl- och migrationsfonden, instrumentet för gränsförvaltning och visering (en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning) och Fonden för inre säkerhet har rapporten reviderats för att förklara hur EU:s ökade befogenheter och byråernas större roll påverkar respektive fonds roll (avsnitt 3.2). Genom sin centrala roll i genomförandet av unionens migrations- och säkerhetspolitik kommer byråerna för inrikes frågor att spela en viktig roll under programplaneringen av nationella program, medan deras övervakning ligger till grund för halvtidsöversynen. Byråernas utvidgade mandat skulle inte syfta till att ersätta de uppgifter som för närvarande utförs av medlemsstaterna, utan snarare till att förbättra och uppgradera unionens och medlemsstaternas åtgärder på områdena migration, gränsförvaltning och säkerhet.
Ytterligare överväganden och rekommendationer till förbättring	Ändringar av rapporten från konsekvensbedömningen
1) Rapporten bör beröra de huvudsakliga ändringarna av programstrukturen och prioriteringarna, jämfört med den pågående programperioden. Dessutom bör omfattningen av den externa delen av programmet klargöras i rapporten, dvs. dess komplementaritet med de externa instrumenten.	Rapporten har reviderats för att presentera de viktigaste ändringarna av programstrukturen jämfört med den pågående programperioden (avsnitt 3.2) och för att klargöra omfattningen av den externa delen och dess komplementaritet med de externa instrumenten (avsnitt 3.3). Fondernas mål är baserade på deras föregångare som i allmänhet ansågs vara tillräckligt omfattande för att stödja genomförandet av EU:s politiska prioriteringar och ge mervärde för EU. Anpassningarna av prioriteringar och åtgärder återspeglar den politiska utvecklingen och behovet av synergieffekter med andra EU-fonder. Interventioner med en extern dimension kommer att utformas och genomföras i överensstämmelse med EU:s yttre åtgärder och utrikespolitik, i synnerhet med EU:s externa instrument.
2) Rapporten bör också förklara hur utvidgningen av EU:s befogenheter och byråernas större roll påverkar respektive programs roll. Ökar behovet av åtgärder på nationell nivå, för delegering till byråerna, eller prioriteras vissa interventioner ner?	Se de ändringar som gjorts i rapporten avseende de viktigaste övervägandena från nämnden för lagstiftningskontroll ovan.
3) Nämnden förstår att den nya mekanismen för prestationsreserver fortfarande var under utveckling när rapporten utarbetades. I den slutliga versionen bör den utvalda mekanismen dock uppdateras, klargöras och motiveras mot bakgrund av erfarenheter från andra EU-fonder (som muntligen	Rapporten har reviderats för att uppdatera och klargöra den utvalda mekanismen, med beaktande av erfarenheter från andra EU-fonder och utvecklingen inom ramen för utarbetandet av den framtida förordningen om gemensamma bestämmelser för delad förvaltning (avsnitt 4.1.4).

förklarades för nämnden).	Ingen särskild prestationsreserv presenteras i det rekommenderade alternativet. En miniminivå för genomförandet av budgeten anges för tilldelning av tilläggsfinansiering i den tekniska justeringen efter halva tiden, medan prestationselement skulle tas i beaktande vid tillhandahållande av tilläggsmedel via den tematiska delen.
4) I rapporten bör det klargöras hur den nya nödsituationsmekanismen kommer att fungera inom finansieringsramarna för var och en av de tre fonderna för migration och säkerhet, och att användningen av bistånd i nödsituationer bör vara begränsad till följd av den nya flexibilitet som möjliggörs genom den tematiska delen. Den bör innehålla en förklaring till varför den här mekanismen är ett bättre alternativ än nödsituationsfinansieringen under den föregående programperioden.	Rapporten har reviderats för att klargöra hur den nya nödsituationsmekanismen kommer att fungera (avsnitt 4.1.3). Bistånd i nödsituationer som ges genom fonderna bör vara ett komplement till reserven för katastrofbistånd (under EU:s budget) och användas i tydligt definierade situationer. På grund av den inbyggda flexibiliteten i den tematiska delen förväntas användningen av bistånd i nödsituationer bli mer begränsad än under den pågående programperioden. Bistånd i nödsituationer kan genomföras genom delad, direkt eller indirekt förvaltning.
5) Övervakningsarrangemangen beskrivs inte i tillräcklig detalj. Av rapporten bör det framgå hur programmets framgång kommer att definieras och mätas.	Rapporten har reviderats (avsnitt 5) för att beskriva mätningen av programmets framgång. Den kommer att baseras på de mål kommissionen och medlemsstaterna har fastställt, enligt överenskommelse i de nationella programmen, och en efterföljande mätning av framsteg utifrån dessa mål, genom output- och resultatindikatorer som ingår i lagstiftningsförslagen. Rapporteringskrav för delad förvaltning fastställs i förordningen om gemensamma bestämmelser.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Förordningen om gemensamma bestämmelser¹⁰ kommer att säkerställa förenkling av instrumentet genom att gemensamma regler, så långt möjligt, tillämpas för genomförandet av programmen. Dessutom kommer medlemsstaterna att uppmuntras att använda ännu mer förenklade kostnadsalternativ. Revisionsstrategin kommer att förenklas för att fokusera mer på ett riskbaserat urval och följa principen om samordnad revision för att minska den administrativa bördan.

Ytterligare förenkling vid direkt förvaltning kommer att uppnås genom att gemensamma kommissionsövergripande it-verktyg (förvaltningssystemet för e-bidrag) används.

- **Grundläggande rättigheter**

Ekonomiskt stöd från unionens budget är absolut nödvändigt för genomförandet av den europeiska integrerade gränsförvaltningen, för att stödja medlemsstaternas arbete med att effektivt förvalta passager över de yttre gränserna och komma till rätta med migrationsutmaningar och eventuella framtida hot vid dessa gränser, och därigenom bidra till att motverka allvarig brottslighet med gränsöverskridande inslag. Dessa mål kommer att eftersträvas i full överensstämmelse med unionens åtaganden i fråga om grundläggande rättigheter. Detta kommer att övervakas noggrant under genomförandet av fonden.

¹⁰ EUT L [...], [...], s. [...].

4. BUDGETKONSEKVENSER

I kommissionens förslag om nästa fleråriga budgetram ingår 8 018 000 000 miljoner EUR (i löpande priser) till instrumentet för gränsförvaltning och visering för perioden 2021–2027.

Genomförandet kommer att ske genom delad, direkt eller indirekt förvaltning. De samlade medlen kommer att tilldelas enligt följande: omkring 60 % till medlemsstaternas program som genomförs under delad förvaltning, och 40 % till den tematiska delen, för särskilda åtgärder på nationell eller transnationell nivå, unionsåtgärder och bistånd i nödsituationer. Finansieringsramen för den tematiska delen kommer också att användas för tekniskt bistånd på kommissionens initiativ.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Övervaknings- och utvärderingsramen kommer att förbättras, bland annat genom en bättre metod för att spåra investeringar från relevanta unionsfonder, i syfte att stimulera snabba resultat och säkerställa att utvärderingar kan bidra på ett effektivt sätt vid eventuella framtida revideringar av politiska ingripanden. Detta kommer att ske genom bättre indikatorer, närmare samarbete med relevanta partner samt mekanismer för att uppmuntra till prestationer. Kommissionen kommer att göra en halvtidsutvärdering och en efterhandsutvärdering. Dessa utvärderingar kommer att genomföras i enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016, där de tre institutionerna bekräftade att utvärderingar av befintlig lagstiftning och politik bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder. Vid utvärderingarna kommer man att bedöma instrumentets praktiska effekter på grundval av indikatorer och mål samt av en ingående analys av i vilken utsträckning instrumentet kan anses vara relevant, ändamålsenligt och effektivt, ger ett tillräckligt EU-mervärde och stämmer överens med EU:s övriga politik. Tidigare erfarenheter kommer att utnyttjas för att identifiera eventuella problem och eventuella möjligheter att ytterligare förbättra åtgärderna eller deras resultat och att bidra till att maximera instrumentets effekter.

Medlemsstaterna förväntas rapportera om genomförandet av sina program i enlighet med de former som anges i denna förordning och i förordningen om gemensamma bestämmelser.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Kapitel I – Allmänna bestämmelser i den föreslagna förordningen innehåller dess syfte, tillämpningsområde och centrala definitioner. I kapitlet anges också målen med förordningen. Den föreslagna omfattningen av dessa artiklar bygger till stor del på den gällande förordningen om instrumentet för gränser och visering, samtidigt som hänsyn tas till ny politisk utveckling, såsom inrättandet av den europeiska gräns- och kustbevakningen, inklusive Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, moderniseringen av den gemensamma viseringspolitiken och utvecklingen av nya storskaliga it-system och interoperabilitet dem emellan. Stark tonvikt läggs på stöd till åtgärder med en europeisk dimension.

Kapitel II – Budget- och genomföranderam innehåller allmänna principer för det stöd som ges enligt denna förordning och förmedlar vikten av konsekvens och komplementaritet med relevanta EU-finansieringsinstrument. I kapitlet fastställs genomförandemodellerna för de åtgärder som beviljas stöd enligt förordningen: delad, direkt och indirekt förvaltning. Den

föreslagna blandningen av genomförandemodeller bygger på de positiva erfarenheterna av denna kombination vid genomförandet av det nuvarande finansieringsinstrumentet.

I det första avsnittet av detta kapitel fastställs de gemensamma bestämmelserna. I förslaget anges ett belopp för finansieringsramen för instrumentet, samt dess användning genom olika genomförandeformer.

I det andra avsnittet beskrivs genomföranderamen för den del av instrumentet som genomförs med delad förvaltning, i synnerhet vad gäller medlemsstaternas program. Villkoren för de åtgärder som stöds inom ramen för förordningen anges också, t.ex. sådana som rör förvärv av utrustning och utbildning. I avsnittet anges närmare bestämmelser för halvtidsöversynen av medlemsstaternas program och för genomförandet av särskilda åtgärder och driftsstöd, däribland den särskilda transiteringsordningen.

I det tredje avsnittet anges bestämmelser om åtgärder som genomförs under direkt eller indirekt förvaltning, medan det fjärde avsnittet innehåller bestämmelser om bistånd i nödsituationer, som kan genomföras med delad, direkt eller indirekt förvaltning.

I det femte och sista avsnittet anges nödvändiga bestämmelser om övervakning, rapportering, informations- och kommunikationskrav samt utvärdering.

Kapitel III – Övergångs- och slutbestämmelser innehåller bestämmelser om att kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter, samt bestämmelser om kommittéförfarandet. Det fastställs att förordningen kommer att vara till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater från och med den 1 januari 2021.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 77.2 och 79.2 d, med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) I samband både med de föränderliga migrationsutmaningarna i Europeiska unionen och med säkerhetsfarhågor, är det oerhört viktigt att upprätthålla den känsliga balansen mellan den fria rörligheten för personer och säkerheten. Unionens mål att säkerställa en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa enligt artikel 67.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) bör uppnås bland annat genom gemensamma åtgärder som avser personers passage av de inre gränserna och gränskontroll vid de yttre gränserna samt den gemensamma viseringspolitiken.
- (2) I enlighet med artikel 80 i EUF-fördraget bör denna politik och dess genomförande styras av principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, även i finansiellt avseende, mellan medlemsstaterna.
- (3) I Romförklaringen, som undertecknades den 25 september 2017, bekräftade ledarna för 27 medlemsstater sin beslutsamhet att verka för ett tryggt och säkert Europa, att bygga en union där alla medborgare känner sig trygga och kan röra sig fritt, där de yttre gränserna är säkra och där migrationspolitiken är effektiv, ansvarsfull och hållbar och respekterar internationella normer; ett Europa som är fast beslutet att bekämpa terrorism och organiserad brottslighet.
- (4) Syftet med unionens politik rörande förvaltningen av de yttre gränserna är att utveckla och genomföra europeisk integrerad gränsförvaltning på både nationell nivå och unionsnivå, vilket är en förutsättning för den fria rörligheten för personer inom unionen och ett grundläggande inslag i ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
- (5) Europeisk integrerad gränsförvaltning genomförs av den europeiska gräns- och kustbevakningen, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU)

¹¹ EUT C , , s . .

¹² EUT C , , s . .

2016/1624¹³ och som utgörs av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och de nationella myndigheter som ansvar för gränsförvaltning, även kustbevakningen i den mån den utför gränskontrolluppgifter, och är nödvändig för att förbättra migrationshanteringen och säkerheten.

- (6) Att underlätta lagligt resande, samtidigt som man förebygger irreguljär migration och säkerhetsrisker, angavs som ett av huvudmålen med unionens motåtgärder mot utmaningarna på dessa områden i kommissionens meddelande *En europeisk migrationsagenda*¹⁴.
- (7) Vid Europeiska rådets möte den 15 december 2016¹⁵ efterlystes fortsatta resultat i fråga om interoperabilitet mellan EU:s informationssystem och databaser. Vid Europeiska rådets möte den 23 juni 2017¹⁶ underströks behovet av att förbättra interoperabiliteten mellan databaser, och den 12 december 2017 antog kommissionen ett förslag till förordning om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU:s informationssystem¹⁷.
- (8) För att bevara Schengenområdets integritet och stärka dess funktion är medlemsstaterna sedan den 6 april 2017 skyldiga att utföra systematiska kontroller mot relevanta databaser för EU-medborgare som passerar EU:s yttre gränser. Kommissionen har också utfärdat en rekommendation till medlemsstaterna om att bättre utnyttja poliskontroller och gränsöverskridande samarbete.
- (9) Ekonomiskt stöd från unionens budget är absolut nödvändigt för genomförandet av den europeiska integrerade gränsförvaltningen till stöd för medlemsstaternas arbete med att effektivt förvalta passage av de yttre gränserna och komma till rätta med migrationsutmaningarna och eventuella framtida hot vid dessa gränser, och därigenom bidra till att motverka allvarlig brottslighet med gränsöverskridande inslag, samtidigt som man respekterar de grundläggande rättigheterna fullt ut.
- (10) Medlemsstaterna bör förses med tillräckligt ekonomiskt stöd från unionen för att främja genomförandet av den europeiska integrerade gränsförvaltningen, vars komponenter anges i artikel 4 i förordning (EU) 2016/1624 – nämligen gränskontroll, efterforsknings- och räddningsinsatser under gränsövervakningsinsatser, riskanalys, samarbete mellan medlemsstater (med stöd och samordning av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån), samarbete mellan byråer (inklusive regelbundet informationsutbyte), samarbete med tredjeländer, tekniska och operativa åtgärder inom Schengenområdet som har anknytning till gränskontroll och som utformats för att vidta åtgärder mot olaglig invandring och motverka gränsöverskridande brottslighet på ett bättre sätt, användning av den senaste tekniken och mekanismer för kvalitetskontroll och solidaritet – samt säkerställa att den förverkligas i praktiken.
- (11) Eftersom medlemsstaternas tullmyndigheter har tagit sig an allt fler ansvarsuppgifter som ofta tangerar säkerhetsområdet och utförs vid de yttre gränserna, måste man säkerställa enhetlighet i samband med gränskontroll och tullkontroll vid de yttre gränserna genom att tillhandahålla lämpligt ekonomiskt stöd från unionen till medlemsstaterna. Detta kommer inte bara att stärka

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

¹⁴ COM(2015) 240 final, 13.5.2015.

¹⁵ <http://www.consilium.europa.eu/sv/press/press-releases/2016/12/15/euco-conclusions-final/>

¹⁶ [Slutsatser från Europeiska rådets möte](#) den 22–23 juni 2017.

¹⁷ COM(2017) 794 final.

tullkontrollerna, utan också underlätta den lagliga handeln och bidra till en säker och effektiv tullunion.

- (12) Det är därför nödvändigt att skapa en uppföljare till Fonden för inre säkerhet 2014–2020, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014¹⁸, genom att inrätta Fonden för integrerad gränsförvaltning (nedan kallad *fonden*).
- (13) På grund av de rättsliga förhållanden som är tillämpliga på avdelning V i EUF-fördraget, och de olika rättsliga grunder som är tillämpliga på politiken för de yttre gränserna respektive tullkontroll, är det inte juridiskt möjligt att inrätta fonden som ett enda instrument.
- (14) Fonden bör därför inrättas som en övergripande ram för unionens ekonomiska stöd på området gränsförvaltning och visering, omfattande det instrument för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering (nedan kallat *instrumentet*) som inrättas genom denna förordning och det instrument för ekonomiskt stöd för tullkontrollutrustning som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../...¹⁹. Ramen bör kompletteras genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser]²⁰ till vilken den här förordningen bör hänvisa när det gäller bestämmelser om delad förvaltning.
- (15) Instrumentet bör genomföras i full överensstämmelse med de rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och med unionens internationella åtaganden avseende grundläggande rättigheter.
- (16) Instrumentet bör bygga vidare på de resultat och investeringar som gjorts med stöd av dess föregångare, dvs. fonden för yttre gränser för perioden 2007–2013, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 574/2007/EG²¹, och instrumentet för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering inom Fonden för inre säkerhet för perioden 2014–2020, som inrättades genom förordning (EU) nr 515/2014²², och bör utvidga dem för att beakta ny utveckling.
- (17) För att säkerställa en enhetlig och högkvalitativ yttre gränskontroll och underlätta lagligt resande över de yttre gränserna bör instrumentet bidra till utvecklingen av en europeisk integrerad gränsförvaltning, som inbegriper alla åtgärder som medlemsstaternas behöriga myndigheter och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån har vidtagit på olika nivåer i fråga om politik, lagstiftning, systematiskt samarbete, fördelning av bördan, bedömning av situationen och skiftande förhållanden kring irreguljära migranternas gränsövergångsställen, personal, utrustning och teknik, i samarbete med andra aktörer såsom tredjeländer och andra EU-organ, i synnerhet Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA) och Europol, samt internationella organisationer.
- (18) Instrumentet bör bidra till att effektivisera handläggningen av viseringsansökningar när det gäller att upptäcka och bedöma hot mot säkerheten och risker för irreguljär migration, samt underlätta viseringsförfarandena för resenärer med ärligt uppsåt. I synnerhet bör man genom

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 143).

¹⁹ EUT L [...], [...], s. [...].

²⁰ EUT L [...], [...], s. [...].

²¹ EUT L 144, 6.6.2007, s. 22.

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 143).

instrumentet avsätta ekonomiskt stöd till digitalisering av handläggningen av viseringsansökningar, med målet att kunna erbjuda snabba, säkra och klientvänliga förfaranden som gynnar både viseringssökande och konsulat. Instrumentet bör också tjäna till att säkerställa omfattande konsulär täckning i hela världen. Ett enhetligt genomförande av den gemensamma viseringspolitiken och dess modernisering bör också omfattas av detta instrument.

- (19) Instrumentet bör stödja gränskontrollrelaterade åtgärder på Schengenländernas territorium som en del av utvecklingen av ett gemensamt system för integrerad gränsförvaltning, vilket gör att Schengenområdet som helhet fungerar bättre.
- (20) I syfte att förbättra förvaltningen av de yttre gränserna, bidra till att förebygga och bekämpa irreguljär migration och främja en hög säkerhetsnivå inom området med frihet, säkerhet och rättvisa i unionen bör instrumentet stödja utvecklingen av storskaliga it-system, utgående från befintliga eller nya it-system. Det bör också stödja inrättandet av interoperabilitet mellan dessa EU-informationssystem – in- och utresesystemet²³, Informationssystemet för viseringar (VIS)²⁴, EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias)²⁵, Eurodac²⁶, Schengens informationssystem (SIS)²⁷ och det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister avseende tredjelandsmedborgare (Ecris-TCN)²⁸ – i medlemsstaterna för att dessa EU-informationssystem och uppgifterna i dem ska komplettera varandra. Instrumentet bör också bidra till den nödvändiga utvecklingen på nationell nivå efter det att interoperabilitetskomponenterna (den europeiska sökportalen, den gemensamma biometriska matchningstjänsten, den gemensamma databasen för identitetsuppgifter och detektorn för multipla identiteter)²⁹ har implementerats på central nivå.
- (21) Instrumentet bör komplettera och förstärka de åtgärder som vidtagits för att genomföra den europeiska integrerade gränsförvaltningen i enlighet med delat ansvar och solidaritet mellan medlemsstaterna och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, som representerar de två pelarna i den europeiska gräns- och kustbevakningen. Detta innebär framför allt att medlemsstaterna, när de utarbetar sina program, bör ta hänsyn till de analysverktyg och operativa och tekniska riktlinjer som tagits fram av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, liksom de utbildningsplaner som den utarbetat, såsom den gemensamma läroplanen för utbildning av gränskontrolltjänstemän, inklusive de delar i denna som rör de grundläggande rättigheterna och tillgången till internationellt skydd. I syfte att se till att byråns uppdrag och medlemsstaternas ansvar för kontrollen av de yttre gränserna kompletterar varandra och för att säkerställa konsekvens och motverka kostnadsineffektivitet, bör kommissionen samråda med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån om de utkast till nationella program som medlemsstaterna lämnar in, i den mån detta omfattas av byråns befogenheter, i synnerhet för den verksamhet som finansieras inom ramen för driftsstödet.

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011 (EUT L 327, 9.12.2017, s. 20).

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) (EUT L 218, 13.8.2008, s. 60).

²⁵ COM(2016) 731 final, 16.11.2016.

²⁶ COM(2016) 272 final/2, 4.5.2016.

²⁷ COM(2016) 881 final, 882 final och 883 final, 21.12.2016.

²⁸ COM(2017) 344 final, 29.6.2017.

²⁹ COM(2017) 794 final, 12.12.2017.

- (22) Detta instrument bör stödja genomförandet av den akutstrategi med s.k. hotspots som beskrivs i kommissionens meddelande *En europeisk migrationsagenda* och godkändes av Europeiska rådet den 25 och 26 juni 2015³⁰. Hotspotstrategin innebär att medlemsstater som drabbats av oproportionerligt migrationstryck vid unionens yttre gränser kan få driftsstöd. Den erbjuder ett integrerat, övergripande och målinriktat stöd i en anda av solidaritet och delat ansvar, även för att skydda Schengenområdets integritet.
- (23) När brister eller risker identifierats, särskilt efter en Schengenutvärdering i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1053/2013³¹, bör den berörda medlemsstaten, för att gynna solidariteten i Schengenområdet som helhet, och i en anda av delat ansvar för skyddet av unionens yttre gränser, på ett tillfredsställande sätt ta itu med frågan genom att med hjälp av medel inom ramen för sitt program fullfölja de rekommendationer som antagits i enlighet med den förordningen och i linje med sårbarhetsanalyser som genomförts av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i enlighet med artikel 13 i förordning (EU) 2016/1624.
- (24) Instrumentet bör ge uttryck för solidaritet och delat ansvar genom ekonomiskt stöd till de medlemsstater som fullt ut tillämpar Schengenregelverkets bestämmelser om de yttre gränserna och viseringar samt till de medlemsstater som förbereder sig för fullt deltagande i Schengensamarbetet, och det bör användas av medlemsstaterna på ett sätt som gynnar unionens gemensamma politik för förvaltningen av de yttre gränserna.
- (25) I enlighet med protokoll nr 5 till 2003 års anslutningsakt³² om persontransitering landvägen mellan Kaliningradområdet och andra delar av Ryska federationen bör instrumentet bära alla ytterligare kostnader som uppstår till följd av genomförandet av de särskilda bestämmelserna i unionens regelverk för sådan transitering, det vill säga rådets förordning (EG) nr 693/2003³³ och rådets förordning (EG) nr 694/2003³⁴. Behovet av fortsatt ekonomiskt stöd för uteblivna avgifter bör emellertid avgöras av den gällande viseringsordningen mellan unionen och Ryska federationen.
- (26) I syfte att bidra till att det politiska målet med instrumentet uppnås, bör medlemsstaterna säkerställa att deras program beaktar instrumentets särskilda mål, att prioriteringarna väljs i enlighet med de överenskomna EU-prioriteringarna och de genomförandeåtgärder som anges i bilaga II och att fördelningen av medel mellan målen och åtgärderna står i proportion till de utmaningar och behov de ställs inför.
- (27) Effektivitet samt synergier och konsekvens med andra EU-fonder bör eftersträvas, och överlappningar mellan åtgärderna bör undvikas.
- (28) Återvändande av tredjelandsmedborgare som är föremål för beslut om återvändande utfärdade av en medlemsstat är en av komponenterna i den europeiska integrerade gränsförvaltningen enligt förordning (EU) 2016/1624. Åtgärder i fråga om återvändande omfattas dock inte av

³⁰ EUCO 22/15 CO EUR 8 CONCL 3.

³¹ Rådets förordning (EU) nr 1053/2013 av den 7 oktober 2013 om inrättande av en utvärderings- och övervakningsmekanism för kontroll av tillämpningen av Schengenregelverket (EUT L 295, 6.11.2013, s. 27).

³² EUT L 236, 23.9.2003, s. 946.

³³ Rådets förordning (EG) nr 693/2003 av den 14 april 2003 om införande av ett särskilt dokument för förenklad transitering (FTD) och ett dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) och om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna och den gemensamma handboken (EUT L 99, 17.4.2003, s. 8).

³⁴ Rådets förordning (EG) nr 694/2003 av den 14 april 2003 om en enhetlig utformning av de dokument för förenklad transitering (FTD) och dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) som det föreskrivs om i förordning (EG) nr 693/2003 (EUT L 99, 17.4.2003, s. 15).

detta instrument, på grund av dess karaktär och mål, utan istället av förordning (EU) [nya AMF]³⁵.

- (29) För att erkänna den viktiga roll som medlemsstaternas tullmyndigheter spelar vid de yttre gränserna och att säkerställa att de förfogar över tillräckliga medel för att genomföra sina omfattande uppgifter vid gränserna, bör det instrument för ekonomiskt stöd för tullkontrollutrustning som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [den nya fonden för tullkontrollutrustning] förse dessa nationella myndigheter med tillräckliga medel för att investera i både utrustning som ska användas för att utföra tullkontroll och utrustning som utöver tullkontroll också kan tjäna andra syften, såsom gränskontroll.
- (30) Tullkontrollutrustning kan för det mesta vara lika lämplig eller tillfälligtvis lämpa sig för kontroll av efterlevnad med annan lagstiftning, såsom bestämmelser om gränsförvaltning, visering eller polissamarbete. Fonden för integrerad gränsförvaltning inrättas därför som två kompletterande instrument med olika, men överensstämmande, tillämpningsområden för förvärv av utrustning. Det instrument för gränsförvaltning och visering som inrättas genom denna förordning omfattar inte utrustning som kan användas för både gränsförvaltning och tullkontroll. Instrumentet för tullkontrollutrustning kommer däremot inte bara att finansiera utrustning med tullkontroll som främsta syfte, utan även medge användning för ytterligare ändamål såsom gränskontroller och säkerhet. Denna uppdelning av rollerna kommer att främja samarbete, som är en av komponenterna i den europeiska integrerade gränsförvaltningen i enlighet med artikel 4 e i förordning (EU) 2016/1624, och därigenom göra det möjligt för tullmyndigheter och gränsmyndigheter att arbeta tillsammans och maximera effekten av unionsbudgeten genom samägande av och driftskompatibilitet mellan kontrollutrustning.
- (31) Sjögränsövervakning är en av de kustbevakningsuppgifter som utförs i unionens sjöbevakningsområde. Nationella myndigheter som utför kustbevakning är också ansvariga för en lång rad uppgifter som kan omfatta, men inte begränsas till, sjösäkerhet, sjöfartsskydd, sök- och räddningsinsatser, gränskontroll, fiskerikontroll, tullkontroll, allmän brottsbekämpning samt miljöskydd. Kustbevakningsuppgifternas breda omfattning gör att de omfattas av olika EU-politikområden där synergier bör eftersträvas för att uppnå mer ändamålsenliga och effektiva resultat.
- (32) Utöver kustbevakningssamarbetet på EU-nivå mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (som inrättades genom förordning (EU) 2016/1624), Europeiska sjösäkerhetsbyrån (som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002³⁶) och Europeiska fiskerikontrollbyrån (som inrättades genom rådets förordning (EU) nr 768/2005³⁷) bör förbättrad överensstämmelse mellan verksamheten på det maritima området också uppnås på nationell nivå. Synergier mellan de olika aktörerna i havsmiljön bör vara i linje med strategierna för europeisk integrerad gränsförvaltning och sjöfartsskydd.
- (33) För att stärka den maritima verksamhetens komplementaritet och enhetlighet, undvika dubbelarbete och minska budgetpåfrestningarna på ett område med så kostsam verksamhet som det maritima området, bör instrumentet stödja multifunktionella maritima insatser vars huvudsakliga syfte är gränsövervakning, men som dessutom samtidigt kan syfta till andra mål.

³⁵ EUT L [...], [...], s. [...].

³⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EGT L 208, 5.8.2002, s. 1).

³⁷ Rådets förordning (EG) nr 768/2005 av den 26 april 2005 om inrättande av Gemenskapens kontrollorgan för fiske och om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken (EUT L 128, 21.5.2005, s. 1).

- (34) De åtgärder i, och med anknytning till, tredjeländer vilka finansieras genom instrumentet bör genomföras i fullständig synergi, överensstämmelse och komplementaritet med andra åtgärder utanför unionen som finansieras genom unionens instrument för externt bistånd. I synnerhet bör fullständig överensstämmelse vid genomförandet av dessa åtgärder eftersträvas med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik rörande landet eller regionen i fråga. När det gäller den externa dimensionen bör instrumentet inriktas på stöd som ska förbättra samarbetet med tredjeländer och stärka centrala aspekter i deras gränsövervaknings- och gränsförvaltningskapacitet på områden av intresse för unionens migrationspolitik och säkerhetsmål.
- (35) Finansiering ur unionens budget bör koncentreras till verksamhet där unionens insatser kan tillföra ett mervärde jämfört med åtgärder som medlemsstaterna vidtar på egen hand. Eftersom unionen har bättre förutsättningar än medlemsstaterna att tillhandahålla en ram för unionens solidaritet vad gäller gränskontroll, den gemensamma viseringspolitiken och hantering av migrationsströmmar samt att skapa en plattform för utvecklingen av gemensamma it-system till stöd för denna politik, kommer det ekonomiska stöd som ges inom ramen för denna förordning i synnerhet att bidra till att stärka den nationella kapaciteten och unionens kapacitet på dessa områden.
- (36) Om en medlemsstat har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt fördragen på områdena gränsförvaltning och visering, om det finns en uppenbar risk för att medlemsstaten allvarligt åsidosätter unionens värden vid genomförandet av regelverket om gränsförvaltning och visering, eller om brister har konstaterats på det berörda området i en utvärderingsrapport inom ramen för utvärderings- och övervakningsmekanismen för Schengenregelverket, kan det anses att medlemsstaten inte följer unionens relevanta regelverk, även i fråga om tillämpningen av driftsstöd inom ramen för detta instrument.
- (37) För att uppfylla de mål som anges i denna förordning bör instrumentet återspegla behovet av större flexibilitet och förenkling, samtidigt som det uppfyller krav på förutsebarhet och säkerställer en rättvis och transparent resursfördelning.
- (38) I denna förordning bör man ange de initiala beloppen för medlemsstaternas program, beräknade på grundval av de kriterier som fastställs i bilaga I, vilka återspeglar land- och sjögränsavsnittens längd och hotnivå, arbetsbördan vid flygplatser och konsulat samt antalet konsulat.
- (39) Dessa initiala belopp kommer att ligga till grund för medlemsstaternas långsiktiga investeringar. För att beakta förändringar av utgångsläget, såsom trycket på unionens yttre gränser och arbetsbördan vid de yttre gränserna och på konsulaten, kommer ett tilläggsbelopp att tilldelas medlemsstaterna efter halva tiden på grundval av de senaste tillgängliga statistiska uppgifterna i enlighet med fördelningsnyckeln, med hänsyn till programmets genomförandegrad.
- (40) Eftersom utmaningarna på området gränsförvaltning och viseringar ständigt förändras, är det nödvändigt att anpassa tilldelningen av medel till förändringarna i migrationsströmmarna, trycket vid gränserna och säkerhetshoten samt kanalisera finansieringen till de prioriteringar som ger det största mervärdet för unionen. För att reagera på akuta behov, förändringar i strategier och unionens prioriteringar, samt för att kanalisera finansieringen till åtgärder med ett stort mervärde för unionen, kommer en del av finansieringen regelbundet att anslås till särskilda åtgärder, unionsåtgärder och bistånd i nödsituationer genom en tematisk del.
- (41) Medlemsstaterna bör uppmuntras att använda en del av sin programtilldelning för att finansiera de åtgärder som förtecknas i bilaga IV genom att dra nytta av ett större bidrag från unionen.

- (42) Instrumentet bör bidra till att täcka driftskostnaderna i samband med gränsförvaltningen, den gemensamma viseringspolitiken och storskaliga it-system och bör därigenom göra det möjligt för medlemsstaterna att upprätthålla den kapacitet som är avgörande för unionen som helhet. Detta bidrag består av full ersättning för specifika kostnader kopplade till målen med instrumentet och bör utgöra en väsentlig del av medlemsstaternas program.
- (43) En del av de tillgängliga medlen inom ramen för instrumentet kan också tilldelas medlemsstaternas program för genomförande av särskilda åtgärder, utöver den initiala tilldelningen. Dessa särskilda åtgärder bör identifieras på unionsnivå och bör omfatta åtgärder som kräver samarbete eller åtgärder som behövs för att hantera utvecklingen inom unionen och som kräver att ytterligare medel görs tillgängliga för en eller flera medlemsstater, såsom förvärv via medlemsstaternas nationella program av teknisk utrustning som Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån behöver för att bedriva sin insatsverksamhet, modernisering av handläggningen av viseringsansökningar, utveckling av nya storskaliga it-system och inrättande av interoperabilitet mellan systemen. Dessa särskilda åtgärder kommer att fastställas av kommissionen i dess arbetsprogram.
- (44) För att komplettera genomförandet av det politiska målet för detta instrument på nationell nivå genom medlemsstaternas program, bör instrumentet också stödja åtgärder på unionsnivå. Sådana åtgärder bör ha övergripande strategiska syften inom instrumentets tillämpningsområde som gäller politisk analys och innovation, gränsöverskridande ömsesidigt lärande och partnerskap samt testning av nya initiativ och åtgärder i hela unionen.
- (45) För att förbättra unionens förmåga att omedelbart hantera oförutsett eller oproportionerligt migrationstryck, i synnerhet vid de gränssnitt där det i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1052/2013³⁸ har fastställts att påverkansgraden är sådan att den äventyrar hela Schengenområdets funktion, samt hantera tryck på viseringsavdelningarna vid medlemsstaternas konsulat eller risker för gränssäkerheten, bör det vara möjligt att ge bistånd i nödsituationer i enlighet med de regler som fastställs i denna förordning.
- (46) Det politiska målet för detta instrument kommer också att främjas med hjälp av finansieringsinstrument och budgetgarantier inom de politiska områdena [...] av fonden InvestEU. Ekonomiskt stöd bör användas för att ta itu med marknadsmisslyckanden eller bristfälliga investeringssituationer på ett proportionellt sätt, och åtgärderna bör inte duplicera eller utestänga privat finansiering eller snedvrida konkurrensen på den inre marknaden. Åtgärderna bör ha ett klart europeiskt mervärde.
- (47) I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela instrumentet vilken ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i [punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning]³⁹, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.
- (48) Förordning (EU, Euratom)/... [den nya budgetförordningen] (nedan kallad *budgetförordningen*)⁴⁰ är tillämplig på detta instrument. I den förordningen fastställs regler för genomförandet av unionens budget, inbegripet regler om bidrag, priser, upphandling, indirekt genomförande, ekonomiskt stöd, finansieringsinstrument och budgetgarantier. För att säkerställa överensstämmelse i genomförandet av unionens finansieringsprogram, ska

³⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1052/2013 av den 22 oktober 2013 om inrättande av ett europeiskt gränsövervakningssystem (Eurosir) (EUT L 295, 6.11.2013, s. 11).

³⁹ EUT C , , s. .

⁴⁰ EUT C , , s. .

budgetförordningen gälla de åtgärder som genomförs genom direkt eller indirekt förvaltning enligt instrumentet.

- (49) För att åtgärder ska kunna genomföras genom delad förvaltning bör instrumentet ingå som en del av ett enhetligt ramverk bestående av föreliggande förordning, budgetförordningen och förordning (EU) .../... [förordningen om gemensamma bestämmelser].
- (50) Genom förordning (EU) .../... [förordningen om gemensamma bestämmelser] inrättas en ram för åtgärder under Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden+ (ESF+), Sammanhållningsfonden, Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF), Asyl- och migrationsfonden (AMF), Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, och den innehåller i synnerhet regler om programplanering, övervakning, utvärdering, förvaltning och kontroll av EU:s medel som genomförs genom delad förvaltning. Dessutom är det nödvändigt att specificera målen för instrumentet för gränsförvaltning och visering i denna förordning samt att fastställa särskilda bestämmelser om verksamhet som kan finansieras genom detta instrument.
- (51) Finansieringstyperna och genomförandemetoderna för denna förordning bör väljas på grundval av sin potential både att leda till att de specifika målen för åtgärderna uppnås och att ge resultat, med beaktande av framför allt kostnaderna för kontroller, den administrativa bördan och den förväntade risken för bristande efterlevnad. Detta bör inbegripa beaktande av användning av såväl klumpsummor, schablonsatser och enhetskostnader som finansiering som inte är kopplad till kostnader i den mening som avses i artikel 125.1 i budgetförordningen.
- (52) I enlighet med förordning (EU) .../... [den nya budgetförordningen]⁴¹, Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013⁴², rådets förordning (Euratom, EG) nr 2988/95⁴³, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96⁴⁴ och rådets förordning (EU) 2017/1939⁴⁵ ska unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet förebyggande, upptäckt, korrigering och utredning av oriktigheter och bedrägeri, krav på återbetalning av belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt i tillämpliga fall administrativa sanktioner. I enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 får Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) utföra administrativa utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på plats, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen. I överensstämmelse med förordning (EU) 2017/1939 får Europeiska åklagarmyndigheten utreda och lagföra bedrägeri och annan brottslighet som påverkar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371⁴⁶. I enlighet med budgetförordningen ska varje person eller enhet som tar emot medel från unionen samarbeta fullständigt för att skydda unionens ekonomiska intressen, ge kommissionen, Olaf, Europeiska

⁴¹ EUT C [...], [...], s. [...].

⁴² Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁴³ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁴⁴ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁴⁵ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

⁴⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1939 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

åklagarmyndigheten och Europeiska revisionsrätten alla rättigheter och all tillgång som behövs och säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter.

- (53) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i budgetförordningen och reglerar i synnerhet förfarandet för budgetens uppställning och genomförande genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande, samt föreskriver kontroll av finansiella aktörers ansvar. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget rör också skyddet av unionens budget i händelse av allmänna brister i medlemsstaternas efterlevnad av rättsstatsprincipen, eftersom rättsstatsprincipen är en grundförutsättning för sund ekonomisk förvaltning och effektiv EU-finansiering.
- (54) I enlighet med artikel 94 i rådets beslut 2013/755/EU⁴⁷ är personer och enheter i utomeuropeiska länder och territorier (ULT) berättigade till finansiering, med förbehåll för instrumentets regler och mål och eventuella ordningar som gäller för den medlemsstat till vilken det berörda utomeuropeiska landet eller territoriet är knutet.
- (55) I enlighet med artikel 349 i EUF-fördraget och i linje med kommissionens meddelande *Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden*, som godkändes av rådet i dess slutsatser av den 12 april 2018, bör de relevanta medlemsstaterna säkerställa att deras nationella program beaktar framväxande hot mot de yttersta randområdena. Instrumentet stöder dessa medlemsstater med tillräckliga resurser för att hjälpa de yttersta randområdena när så är lämpligt.
- (56) I enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁴⁸ finns det ett behov av att utvärdera detta instrument på grundval av information som samlats in enligt specifika övervakningskrav, samtidigt som man undviker överreglering och administrativa bördor, särskilt för medlemsstaterna. I förekommande fall kan sådana krav innefatta mätbara indikatorer som kan användas som utgångspunkt för att utvärdera instrumentets faktiska konsekvenser. För att mäta instrumentets resultat bör indikatorer och relaterade mål fastställas för vart och ett av instrumentets särskilda mål.
- (57) Detta instrument kommer att bidra till att integrera klimatåtgärder och uppnå ett övergripande mål på att 25 % av EU-budgetens utgifter ska stödja klimatmål, vilket återspeglar vikten av att motarbeta klimatförändringarna i enlighet med unionens åtagande att genomföra Parisavtalet och FN:s mål för hållbar utveckling. Relevanta åtgärder kommer att identifieras under förberedelserna och genomförandet av instrumentet, och omprövas i samband med tillämpliga utvärderingar och översyner.
- (58) Genom indikatorerna och den finansiella rapporteringen bör kommissionen och medlemsstaterna övervaka instrumentets genomförande i enlighet med de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) .../... [förordningen om gemensamma bestämmelser] och denna förordning.
- (59) I syfte att komplettera och ändra icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på förteckningen över åtgärder som berättigar till

⁴⁷ Rådets beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen (ULT-beslutet) (EUT L 344, 19.12.2013, s. 1).

⁴⁸ Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning av den 13 april 2016, EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

större samfinansiering i bilaga IV, driftsstöd samt för att vidareutveckla den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁴⁹.

- (60) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁵⁰. Granskningsförfarandet bör användas för genomförandeakter som fastställer gemensamma skyldigheter för medlemsstaterna, särskilt när det gäller att förse kommissionen med information, medan det rådgivande förfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeakter som avser formerna för att förse kommissionen med information inom ramen för programplanering och rapportering, eftersom de är rent tekniska till sin natur.
- (61) En medlemsstat bör inte samtidigt delta i detta instrument och i ett av unionens tillfälliga finansieringsinstrument som hjälper de stödmottagande medlemsstaterna att finansiera bland annat åtgärder vid unionens nya yttre gränser för genomförandet av Schengenregelverket om gränser och visering samt kontrollen vid de yttre gränserna.
- (62) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁵¹, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A och 1.B i rådets beslut 1999/437/EG⁵².
- (63) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁵³, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A och 1.B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG⁵⁴.
- (64) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁵⁵, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas

⁴⁹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁵⁰ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁵¹ EUT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁵² Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁵³ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁵⁴ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁵⁵ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

av det område som avses i artikel 1.A och 1.B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU⁵⁶.

- (65) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och till EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket bör Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (66) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG⁵⁷. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (67) Det är lämpligt att anpassa tillämpningstiden för denna förordning till tillämpningstiden för rådets förordning (EU, Euratom) [förordningen om den fleråriga budgetramen]⁵⁸.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. Genom denna förordning inrättas instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering (nedan kallat *instrumentet*) som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning (nedan kallad *fonden*).
2. Fonden inrättas genom denna förordning tillsammans med förordning (EU) .../... [instrumentet för tullkontrollutrustning] om inrättande, som en del av [Fonden för integrerad gränsförvaltning]⁵⁹, av instrumentet för ekonomiskt stöd för tullkontrollutrustning.
3. Här fastställs målen för instrumentet, budgeten för perioden 2021–2027, formerna för unionsfinansiering och reglerna för tillhandahållande av sådan finansiering.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

⁵⁶ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁵⁷ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁵⁸ EUT L [...], [...], s. [...].

⁵⁹ EUT L [...], [...], s. [...].

- (1) *blandfinansieringsinsats*: åtgärder som stöds genom EU-budgeten, inbegripet blandfinansieringsinstrument i enlighet med artikel 2.6 i budgetförordningen, i vilka icke-återbetalningspliktiga former av stöd och/eller finansieringsinstrument från EU-budgeten sammanförs med återbetalningspliktiga former av stöd från institutioner för utvecklingsfinansiering eller andra offentliga finansiella institutioner, kommersiella finansinstitut och investerare.
- (2) *gränsövergångsställe*: varje gränsövergångsställe som de behöriga myndigheterna har godkänt för passage av de yttre gränserna och som anmälts i enlighet med artikel 2.8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399⁶⁰.
- (3) *europaisk integrerad gränsförvaltning*: de komponenter som anges i artikel 4 i förordning (EU) 2016/1624.
- (4) *yttre gränser*: medlemsstaternas gränser – landgränser, inklusive flod- och insjögränser, sjögränser samt flygplatser och flod-, kust- och insjöhamnar – på vilka unionsrättens bestämmelser om passage av yttre gränser är tillämpliga, även de inre gränser vid vilka kontrollerna ännu inte har avskaffats.
- (5) *yttre gränsavsnitt*: hela eller delar av en medlemsstats yttre land- eller sjögräns enligt definitionen i förordning (EU) nr 1052/2013.
- (6) *hotspot-område*: det hotspot-område som definieras i artikel 2.10 i förordning (EU) 2016/1624.
- (7) *inre gränser vid vilka kontrollerna ännu inte har avskaffats*:
 - (a) den gemensamma gränsen mellan en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut och en medlemsstat som ska tillämpa Schengenregelverket fullt ut enligt anslutningsakten, men för vilken det tillämpliga rådsbeslut som bemyndigar den att tillämpa regelverket fullt ut ännu inte har trätt i kraft,
 - (b) den gemensamma gränsen mellan två medlemsstater som enligt respektive anslutningsakt ska tillämpa Schengenregelverket fullt ut, men för vilka det tillämpliga rådsbeslut som bemyndigar dem att tillämpa detta regelverk fullt ut ännu inte har trätt i kraft.

Artikel 3

Instrumentets mål

1. Som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning ska instrumentets politiska mål vara att säkerställa en stark och effektiv europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna och samtidigt skydda den fria rörligheten för personer inom unionen, i full överensstämmelse med unionens åtaganden om grundläggande rättigheter, och därigenom bidra till att garantera en hög säkerhetsnivå i unionen.
2. Inom ramen för det politiska mål som anges i punkt 1 ska instrumentet bidra till följande särskilda mål:
 - (a) Stödja en effektiv europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna som genomförs av den europeiska gräns- och kustbevakningen genom delat ansvar mellan

⁶⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och de nationella myndigheter som ansvarar för gränsförvaltning, för att underlätta laglig gränspassage, förebygga och upptäcka olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet samt för att på ett effektivt sätt hantera migrationsströmmarna.

(b) Stödja den gemensamma viseringspolitiken, för att underlätta lagligt resande och förhindra migrations- och säkerhetsrisker.

3. Inom ramen för de särskilda mål som anges i punkt 2 ska instrumentet genomföras via de genomförandeåtgärder som förtecknas i bilaga II.

Artikel 4

Stödets tillämpningsområde

1. Inom ramen för de mål som anges i artikel 3 och i enlighet med de genomförandeåtgärder som förtecknas i bilaga II ska instrumentet särskilt stödja de åtgärder som förtecknas i bilaga III.

2. För att uppnå målen för denna förordning får instrumentet, i tillämpliga fall, i enlighet med artikel 5, stödja åtgärder som ligger i linje med unionens prioriteringar i den mening som avses i bilaga III i förhållande till och i tredjeländer.

3. Följande åtgärder ska inte vara stödberättigande:

(a) Åtgärder som anges i punkt 1 a i bilaga III och som vidtas vid de inre gränser vid vilka kontrollerna ännu inte har avskaffats.

(b) Åtgärder i samband med tillfälligt och exceptionellt återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna i den mening som avses i förordning (EU) 2016/399.

(c) När det gäller kontroll av varor,

(1) åtgärder vilkas enda syfte eller konsekvens är kontroll av varor,

(2) förvärv, underhåll eller uppgradering av utrustning, med undantag av transportmedel, vars enda syfte eller konsekvens är kontroll av varor,

(3) övriga åtgärder inom ramen för denna förordning vilkas enda syfte eller konsekvens är kontroll av varor.

I nödsituationer kan de icke stödberättigande åtgärder som anges i denna punkt anses vara stödberättigande.

Artikel 5

Stödberättigade enheter

1. Följande enheter kan vara berättigade till stöd:

(a) Rättsliga enheter etablerade i något av följande länder:

i) En medlemsstat eller ett utomeuropeiskt land eller territorium som är knutet till den.

ii) Ett tredjeland som förtecknas i arbetsprogrammet på de villkor som anges där.

- (b) Varje rättslig enhet som inrättats i enlighet med unionsrätten eller varje internationell organisation.
2. Fysiska personer är inte berättigade till stöd.
 3. Rättsliga enheter som är etablerade i ett tredjeland får i undantagsfall delta när det är nödvändigt för att nå målen för en viss åtgärd.
 4. Rättsliga enheter som ingår i konsortier av minst två oberoende enheter, etablerade i olika medlemsstater eller utomeuropeiska länder eller territorier som är knutna till dessa stater eller i tredjeländer, är berättigade till stöd.

KAPITEL II

BUDGETRAM OCH GENOMFÖRANDERAM

AVSNITT 1

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 6

Allmänna principer

1. Stöd som tillhandahålls enligt denna förordning ska komplettera nationella, regionala och lokala interventioner, och ska inriktas på att tillföra ett mervärde till denna förordnings mål.
2. Kommissionen och medlemsstaterna ska säkerställa att det stöd som tillhandahålls enligt denna förordning och av medlemsstaterna är förenligt med unionens relevanta verksamhet, politik och prioriteringar, och att det kompletterar övriga unionsinstrument.
3. Instrumentet ska genomföras genom delad, direkt eller indirekt förvaltning i enlighet med artikel 62.1 a, b och c i budgetförordningen.

Artikel 7

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av instrumentet för perioden 2021–2027 ska vara 8 018 000 000 EUR i löpande priser.
2. Finansieringsramen ska användas enligt följande:
 - (a) 4 811 000 000 EUR ska anslås till de program som genomförs genom delad förvaltning, varav 157 200 000 EUR till den särskilda transiteringsordning som avses i artikel 16 och som genomförs genom delad förvaltning.
 - (b) 3 207 000 000 EUR ska anslås till den tematiska delen.
3. Av finansieringsramen ska upp till 0,52 % på kommissionens initiativ anslås till tekniskt bistånd för genomförande av instrumentet.
4. Enligt de relevanta bestämmelserna i deras associeringsavtal ska det utarbetas arrangemang för att ange deltagandets art och former för de länder som är associerade till genomförandet,

tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket. De ekonomiska bidragen från dessa länder ska läggas till de totala medel från unionens budget som avses i punkt 1.

Artikel 8

Allmänna bestämmelser om genomförandet av den tematiska delen

1. Den finansieringsram som avses i artikel 7.2 b ska tilldelas på ett flexibelt sätt via den tematiska delen genom delad, direkt och indirekt förvaltning i enlighet med arbetsprogrammen. Finansiering från den tematiska delen ska användas för dess komponenter, dvs.
 - (a) särskilda åtgärder,
 - (b) unionsåtgärder och
 - (c) bistånd i nödsituationer.Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ ska också stödjas från finansieringsramen för den tematiska delen.
2. Finansiering från den tematiska delen ska ägnas prioriteringar som har ett stort mervärde för unionen eller användas för att tillmötesgå akuta behov, i enlighet med de överenskomna unionsprioriteringar som anges i bilaga II.
3. När finansiering från den tematiska delen beviljas medlemsstaterna med direkt eller indirekt förvaltning, ska det säkerställas att de utvalda projekten inte påverkas av något motiverat yttrande från kommissionen med avseende på en överträdelse enligt artikel 258 i EUF-fördraget som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet eller för fullgörandet av projekten.
4. När finansiering från den tematiska delen genomförs genom delad förvaltning ska kommissionen, för tillämpningen av artiklarna 18 och 19.2 i förordning (EU) .../... [förordningen om gemensamma bestämmelser], bedöma om de planerade åtgärderna inte påverkas av något motiverat yttrande från kommissionen med avseende på en överträdelse enligt artikel 258 i EUF-fördraget som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet eller för fullgörandet av projekten.
5. Kommissionen ska inom ramen för de årliga anslagen i unionens budget fastställa det totala belopp som ställs till förfogande för den tematiska delen.
6. För att ange vilka mål och åtgärder som ska stödjas och specificera belopp för var och en av de komponenter som anges i punkt 1 ska kommissionen anta finansieringsbeslut i den mening som avses i artikel 110 i budgetförordningen för den tematiska delen. Det totala belopp som reserveras för blandfinansieringsinsatser ska anges i finansieringsbesluten, i tillämpliga fall.
7. Efter antagandet av ett sådant finansieringsbeslut som avses i punkt 3 får kommissionen ändra de program som genomförs genom delad förvaltning i enlighet med detta.
8. Finansieringsbesluten kan vara årliga eller fleråriga, och får omfatta en eller flera av komponenterna i den tematiska delen.

AVSNITT 2

STÖD OCH GENOMFÖRANDE UNDER DELAD FÖRVALTNING

Artikel 9

Tillämpningsområde

1. Detta avsnitt ska tillämpas på den del av finansieringsramen som avses i artikel 7.2 a, och på de tilläggsmedel som ska genomföras under delad förvaltning enligt kommissionens beslut för den tematiska del som avses i artikel 8.
2. Stöd enligt detta avsnitt ska genomföras genom delad förvaltning i enlighet med artikel 63 i budgetförordningen och förordning (EU)/... [förordningen om gemensamma bestämmelser].

Artikel 10

Budgetmedel

1. Medel som avses i artikel 7.2 a ska preliminärt tilldelas de nationella program som genomförs av medlemsstaterna genom delad förvaltning (nedan kallade *programmen*) enligt följande:
 - (a) 4 009 000 000 EUR till medlemsstaterna i enlighet med kriterierna i bilaga I.
 - (b) 802 000 000 EUR till medlemsstaterna för justering av programtilldelningen på det sätt som avses i artikel 13.1.
2. Om det belopp som avses i punkt 1 b inte tilldelats, får det återstående beloppet läggas till det belopp som avses i artikel 7.2 b.

Artikel 11

Samfinansieringssatser

1. Bidraget från unionens budget får inte överstiga 75 % av de totala stödberättigande utgifterna för ett projekt.
2. Bidraget från unionens budget får höjas till 90 % av de totala stödberättigande utgifterna för projekt som genomförs inom ramen för särskilda åtgärder.
3. Bidraget från unionens budget får höjas till 90 % av de totala stödberättigande utgifterna för sådana åtgärder som anges i bilaga IV.
4. Bidraget från unionens budget får höjas till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna för driftsstöd, inklusive den särskilda transiteringsordningen.
5. Bidraget från unionens budget får höjas till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna för bistånd i nödsituationer.
6. Genom kommissionens beslut om godkännande av ett program ska samfinansieringssatsen och det maximala stödbeloppet från instrumentet fastställas för de typer av åtgärder som avses i punkterna 1–5.
7. För varje särskilt mål ska det i kommissionens beslut fastställas huruvida samfinansieringssatsen för det särskilda målet ska tillämpas på
 - (a) det totala bidraget, inbegripet offentliga och privata bidrag, eller

(b) enbart offentliga bidrag.

Artikel 12

Program

1. Varje medlemsstat ska säkerställa att de prioriteringar som fastställs i dess program är förenliga med och beaktar unionens prioriteringar och utmaningar på området gränsförvaltning och visering, och att de stämmer helt överens med unionens relevanta regelverk och överenskomna unionsprioriteringar. När medlemsstaterna fastställer prioriteringarna för sina program ska de säkerställa att de genomförandeåtgärder som anges i bilaga II verkligen beaktas.
2. Kommissionen ska säkerställa att Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och, när så är lämpligt, eu-LISA, i ett tidigt skede involveras i arbetet med att utveckla medlemsstaternas program, i den mån detta omfattas av byråernas befogenheter.
3. Den ska samråda med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån om utkasten till program, med särskild tonvikt på verksamhet som omfattas av driftsstöd i enlighet med artikel 3.2 a, för att säkerställa konsekvens och komplementaritet mellan byråns respektive medlemsstaternas åtgärder i fråga om gränsförvaltning, undvika dubbelfinansiering samt för att uppnå kostnadseffektivitet.
4. Kommissionen får involvera Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och, när så är lämpligt, eu-LISA i övervaknings- och utvärderingsuppgifter som avses i avsnitt 5, i synnerhet för att säkerställa att de åtgärder som genomförs med stöd av instrumentet är förenliga med unionens relevanta regelverk och överenskomna unionsprioriteringar.
5. Efter antagandet av rekommendationer i enlighet med förordning (EU) nr 1053/2013 på denna förordnings tillämpningsområde och rekommendationer som utfärdas inom ramen för sårbarhetsanalyser i enlighet med förordning (EU) 2016/1624, ska den berörda medlemsstaten tillsammans med kommissionen utreda det lämpligaste sättet att följa dessa rekommendationer med stöd av detta instrument.
6. När så är lämpligt ska kommissionen involvera Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i arbetet med att utreda det lämpligaste sättet att följa rekommendationerna med stöd av detta instrument.
7. Vid genomförandet av punkt 5 ska den berörda medlemsstaten i sitt program prioritera genomförandet av åtgärder för att avhjälpa eventuella konstaterade brister, framför allt åtgärder för att avhjälpa allvarliga brister och iakttagelser som getts bedömningen otillräcklig efterlevnad.
8. Vid behov ska det berörda programmet ändras för att beakta de rekommendationer som avses i punkt 5. Beroende på effekten av justeringen, får det ändrade programmet godkännas av kommissionen.
9. I samarbete och samråd med kommissionen och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, i enlighet med byråns befogenheter, får den berörda medlemsstaten omfördela medel inom sitt program, även de medel som programplanerats för driftsstöd, i syfte att följa de rekommendationer som avses i punkt 5 och som innebär ekonomiska följder.
10. Om en medlemstat beslutar att genomföra projekt tillsammans med eller i ett tredjeland med stöd från fonden, ska den berörda medlemsstaten samråda med kommissionen innan projektet inleds.

11. När en medlemsstat beslutar att genomföra åtgärder tillsammans med eller i ett tredjeland med stöd från instrumentet vilka har anknytning till övervakning, upptäckt, identifiering, spårning, förebyggande och förhindrande av olaglig gränspassage i syfte att upptäcka, förhindra och bekämpa olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet eller bidra till att skydda och rädda migranternas liv, ska den säkerställa att den har underrättat kommissionen om alla bilaterala eller multilaterala samarbetsavtal med det tredjelandet i enlighet med artikel 20 i förordning (EU) nr 1052/2013.
12. När det gäller operativ utrustning, bland annat transportmedel, och kommunikationssystem som krävs för effektiv och säker gränskontroll och som förvärvats med stöd av detta instrument ska följande gälla:
 - (a) Innan medlemsstaterna inleder förfaranden för att förvärva operativ utrustning, bland annat transportmedel, och kommunikationssystem med stöd av instrumentet, ska de säkerställa att utrustningen uppfyller de standarder som fastställts av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, om sådana finns, och ska tillsammans med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån kontrollera deras tekniska specifikationer i syfte att säkerställa interoperabilitet mellan de tillgångar som används av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.
 - (b) All storskalig operativ utrustning för gränsförvaltning, såsom transportmedel för flyg- och sjöfart, och gränsövervakning vilken medlemsstaterna förvärvat ska registreras i Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns reserv med teknisk utrustning i syfte att ställa dessa tillgångar till byråns förfogande i enlighet med artikel 39.8 i förordning (EU) 2016/1624.
 - (c) Medlemsstaterna får besluta att förvärva produkter för multifunktionella maritima insatser med stöd av instrumentet, förutsatt att dessa produkter när de används av de relevanta nationella myndigheterna utnyttjas i gränsövervakningsinsatser minst 60 % av den totala tid som de används för nationella syften inom ett år. Dessa produkter ska registreras i Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns reserv med teknisk utrustning i syfte att ställa dem till byråns förfogande i enlighet med artikel 39.8 i förordning (EU) 2016/1624.
 - (d) För att stödja en enhetlig planering av kompetensutvecklingen för den europeiska gräns- och kustbevakningen, och en eventuell användning av gemensam upphandling, ska medlemsstaterna, som en del av den rapportering som görs i enlighet med artikel 27, tillhandahålla kommissionen den tillgängliga fleråriga planeringen för den utrustning som de planerar att förvärva inom ramen för instrumentet. Kommissionen ska översända denna information till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.
13. Utbildning på området gränsförvaltning som utförs med stöd från detta instrument ska grundas på relevanta harmoniserade och kvalitetssäkrade europeiska standarder för gemensam utbildning för gräns- och kustbevakning.
14. Medlemsstaterna ska i synnerhet eftersträva de åtgärder som förtecknas i bilaga IV. För att beakta oförutsedda eller nya omständigheter eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 för att ändra bilaga IV.
15. Programplanering i den mening som avses i artikel 17.5 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska grundas på de interventionstyper som fastställs i tabell 1 i bilaga VI.

Artikel 13

Halvtidsöversyn

1. Kommissionen ska 2024 tilldela de berörda medlemsstaternas program det tilläggsbelopp som avses i artikel 10.1 b i enlighet med de kriterier som anges i punkterna 1 c och 2–11 i bilaga I. Tilldelningen ska grunda sig på de senaste tillgängliga statistiska uppgifterna för de kriterier som anges i punkterna 1 c och 2–11 i bilaga I. Finansieringen ska gälla perioden från och med kalenderåret 2025.
2. Om minst 10 % av den initiala tilldelningen för ett program som avses i artikel 10.1 a inte har täckts av mellanliggande betalningsansökningar som lämnats in i enlighet med artikel 85 i förordning EU .../...[förordningen om gemensamma bestämmelser], ska den berörda medlemsstaten inte vara berättigad till det tilläggsanslag för programmet som avses i punkt 1.
3. Tilldelningen av medel från den tematiska delen från och med 2025 ska, om lämpligt, beakta de framsteg som gjorts för att uppnå delmålen i den prestationsram som avses i artikel 12 i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser] och konstaterade brister i genomförandet.

Artikel 14

Särskilda åtgärder

1. Särskilda åtgärder är transnationella eller nationella projekt i enlighet med målen i denna förordning, för vilka en, flera eller samtliga medlemsstater kan få tilläggsstilldelning till sina program.
2. Medlemsstaterna får, utöver sin tilldelning som beräknas i enlighet med artikel 10.1, erhålla finansiering för särskilda åtgärder, förutsatt att den följaktligen är öronmärkt som sådan i programmet och används till att bidra till genomförandet av målen för denna förordning.
3. Finansieringen får inte användas för andra åtgärder i programmet, utom under vederbörligen motiverade omständigheter och om det godkänts av kommissionen genom ändring av programmet.

Artikel 15

Driftsstöd

1. Driftsstödet är en del av en medlemsstats anslag som kan användas som stöd till de myndigheter som är ansvariga för att utföra de uppgifter och tjänster som utgör offentliga tjänster för unionen.
2. En medlemsstat får använda upp till 30 % av det belopp den tilldelats genom instrumentet till sitt program för att finansiera driftsstöd till de myndigheter som är ansvariga för de uppgifter och tjänster som utgör tjänster av allmänt intresse för unionen.
3. En medlemsstat som använder driftsstöd ska följa unionens regelverk om gränser och visering.
4. Medlemsstaterna ska i programmet och i de årliga prestationsrapporter som avses i artikel 27 motivera användningen av driftsstöd för att uppnå den här förordningens mål. Innan kommissionen godkänner programmet ska den, efter samråd med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån om frågor som omfattas av byråns befogenheter i enlighet med

artikel 12.3, bedöma utgångsläget i de medlemsstater som har meddelat sin avsikt att använda driftsstöd, med beaktande av den information som dessa medlemsstater har tillhandahållit och, i tillämpliga fall, information som finns tillgänglig till följd av Schengenutvärderingar och sårbarhetsanalyser, inklusive de rekommendationer som gjorts efter Schengenutvärderingarna och sårbarhetsanalyserna.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.3 c ska driftsstödet fokuseras på särskilda uppgifter och tjänster som anges i bilaga VII.
6. För att hantera oförutsedda eller nya omständigheter eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 för att ändra de särskilda uppgifterna och tjänsterna i bilaga VII.

Artikel 16

Driftsstöd för den särskilda transiteringsordningen

1. Instrumentet ska ge stöd för att kompensera uteblivna avgifter för transitviseringar och ytterligare kostnader som uppstår till följd av genomförandet av dokumentet för förenklad transitering (FTD) och dokumentet för förenklad järnvägstransitering (FRTD) i enlighet med förordning (EG) nr 693/2003 och förordning (EG) nr 694/2003.
2. De resurser som Litauen har tilldelats för den särskilda transiteringsordningen i enlighet med artikel 7.2 a ska göras tillgängliga som ytterligare driftsstöd för Litauen, i linje med de åtgärder som berättigar till driftsstöd inom programmet enligt bilaga VII.
3. Genom undantag från artikel 15.2 får Litauen använda det belopp landet tilldelats i enlighet med artikel 7.2 a för att finansiera driftsstöd, utöver de belopp som fastställs i artikel 15.2.
4. Kommissionen och Litauen ska se över tillämpningen av denna artikel vid ändringar som påverkar den särskilda transiteringsordningen eller dess funktion.

AVSNITT 3

STÖD OCH GENOMFÖRANDE UNDER DIREKT OCH INDIREKT FÖRVALTNING

Artikel 17

Tillämpningsområde

Stöd enligt detta avsnitt ska genomföras antingen direkt av kommissionen, i enlighet med artikel 62.1 a i budgetförordningen, eller indirekt i enlighet med led c i den artikeln.

Artikel 18

Unionsåtgärder

1. Unionsåtgärder är gränsöverskridande projekt eller projekt av särskilt intresse för unionen, i enlighet med målen för denna förordning.
2. På kommissionens initiativ får instrumentet utnyttjas för att finansiera unionsåtgärder avseende målen för denna förordning på det sätt som avses i artikel 3 och i enlighet med bilagorna II och III.
3. Unionsåtgärder får tillhandahålla finansiering i alla former som anges i budgetförordningen, särskilt bidrag, priser, och upphandling. De får också tillhandahålla finansiering i form av finansieringsinstrument inom ramen för blandfinansieringsinsatser.

4. Bidrag som genomförs under direkt förvaltning ska tilldelas och förvaltas i enlighet med [avdelning VIII] i budgetförordningen.
5. Den utvärderingskommitté som bedömer förslagen får bestå av externa experter.
6. Bidrag till en ömsesidig försäkringsmekanism kan täcka risken i samband med återbetalning av belopp från mottagarnas sida och ska betraktas som en tillräcklig garanti enligt budgetförordningen. De bestämmelser som anges i [artikel X] i förordning (EU) .../... [efterföljaren till förordningen om garantifonden] ska tillämpas.

Artikel 19

Blandfinansieringsinsatser

Blandfinansieringsinsatser som beslutats enligt detta instrument ska genomföras i enlighet med [InvestEU-förordningen] och [avdelning X] i budgetförordningen.

Artikel 20

Tekniskt bistånd på kommissionsnivå

Instrumentet får stödja åtgärder för tekniskt bistånd som genomförs på kommissionens initiativ eller på dennas vägnar. Dessa åtgärder får finansieras till 100 %.

Artikel 21

Revision

Revisioner av användningen av unionens medel som utförs av personer eller enheter, inbegripet andra än de som görs på uppdrag av unionens institutioner eller organ, ska ligga till grund för den övergripande försäkran i enlighet med artikel 127 i budgetförordningen.

Artikel 22

Information, kommunikation och publicitet

1. Mottagarna av unionsfinansiering ska framhålla unionsfinansieringens ursprung och säkerställa dess synlighet (i synnerhet när de marknadsför åtgärderna och deras resultat) genom att tillhandahålla enhetlig, verkningsfull och proportionell riktad information till olika målgrupper, däribland medierna och allmänheten.
2. Kommissionen ska vidta informations- och kommunikationsåtgärder avseende instrumentet och dess åtgärder och resultat. Medel som tilldelats instrumentet ska också bidra till den gemensamma kommunikationen av unionens politiska prioriteringar, i den mån de har anknytning till målen för denna förordning.

AVSNITT 4

STÖD OCH GENOMFÖRANDE UNDER DELAD, DIREKT OCH INDIREKT FÖRVALTNING

Artikel 23

Bistånd i nödsituationer

1. Instrumentet ska tillhandahålla ekonomiskt stöd för att tillmötesgå akuta och specifika behov i händelse av en nödsituation som uppstår till följd av ett akut och exceptionellt högt tryck, när

ett stort eller oproportionerligt antal tredjelandsmedborgare har passerat, passerar eller väntas passera en eller flera medlemsstaters yttre gränser, i synnerhet vid gränssnitt där påverkansgraden har konstaterats vara sådan att den äventyrar hela Schengenområdets funktion, eller i någon annan situation med akut och exceptionellt tryck som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning och som kräver omedelbara åtgärder.

2. Bistånd i nödsituationer får ges i form av bidrag direkt till de decentraliserade byråerna.
3. Bistånd i nödsituationer får tilldelas medlemsstaternas program utöver deras tilldelning beräknad i enlighet med artikel 10.1, förutsatt att det följaktligen är öronmärkt som sådant i programmet. Finansieringen får inte användas för andra åtgärder i programmet, utom under vederbörligen motiverade omständigheter och om det godkänts av kommissionen genom ändring av programmet.
4. Bidrag som genomförs under direkt förvaltning ska tilldelas och förvaltas i enlighet med [avdelning VIII] i budgetförordningen.

Artikel 24

Kumulativ, kompletterande och kombinerad finansiering

1. En åtgärd som har fått ett bidrag genom instrumentet kan också erhålla ett bidrag från något annat unionsprogram, inbegripet fonder under delad förvaltning, förutsatt att bidragen inte täcker samma kostnader. Reglerna för varje bidragande unionsprogram ska tillämpas för dess respektive bidrag till åtgärden. Den kumulativa finansieringen får inte överstiga de totala stödberättigande kostnaderna för åtgärden, och stödet från de olika unionsprogrammen får beräknas proportionellt i enlighet med de dokument som anger villkoren för stödet.
2. Åtgärder som certifierats med en spetskompetensstämpel, eller som uppfyller de kumulativa, jämförbara villkoren att
 - (a) de har utvärderats i en inbjudan att lämna förslag inom ramen för instrumentet,
 - (b) de uppfyller minimikvalitetskraven i denna inbjudan att lämna förslag,
 - (c) de, på grund av budgetbegränsningar, inte finansieras inom ramen för denna inbjudan att lämna förslag,

får ta emot stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska socialfonden+ eller Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, i enlighet med artikel 67.5 i förordning (EU) .../... [förordningen om gemensamma bestämmelser] och artikel 8 i förordning (EU) .../... [finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken], förutsatt att åtgärderna är förenliga med målen för programmet i fråga. Reglerna för den fond eller det instrument som tillhandahåller stöd ska tillämpas.

AVSNITT 5

ÖVERVAKNING, RAPPORTERING OCH UTVÄRDERING

Underavsnitt 1 Gemensamma bestämmelser

Artikel 25

Övervakning och rapportering

1. I enlighet med rapporteringskraven i artikel 43.3 h i i i i i budgetförordningen ska kommissionen informera Europaparlamentet och rådet om prestationerna i enlighet med bilaga V.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 för att ändra bilaga V i syfte att göra nödvändiga anpassningar av den prestationsinformation som ska lämnas till Europaparlamentet och rådet.
3. Indikatorer för rapportering om instrumentets framsteg mot att uppnå målen för denna förordning fastställs i bilaga VIII. För outputindikatorer ska utgångsvärdet fastställas till noll. Delmålen för 2024 och målen för 2029 ska vara kumulativa.
4. Systemet för prestationsrapportering ska säkerställa att uppgifter för övervakning av programmets genomförande och resultat samlas in effektivt, på ett ändamålsenligt sätt och i god tid. För detta ändamål ska proportionella rapporteringskrav ställas på mottagarna av unionens medel och, i förekommande fall, medlemsstaterna.
5. För att säkerställa en effektiv bedömning av instrumentets framsteg i riktning mot att uppnå dess mål, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 med avseende på att ändra bilaga VIII för att se över och komplettera indikatorerna, om det anses nödvändigt, och att komplettera denna förordning med bestämmelser om inrättandet av en ram för övervakning och utvärdering, inbegripet information som ska tillhandahållas av medlemsstaterna.

Artikel 26

Utvärdering

1. Kommissionen ska genomföra en halvtidsutvärdering och en efterhandsutvärdering av denna förordning, inbegripet av de åtgärder som vidtas inom ramen för detta instrument.
2. Halvtidsutvärderingen och efterhandsutvärderingen ska genomföras i så god tid att de kan användas i beslutsprocessen i enlighet med den tidtabell som anges i artikel 40 i förordning (EU) .../... [förordningen om gemensamma bestämmelser].

Underavsnitt 2 Regler för delad förvaltning

Artikel 27

Årliga prestationsrapporter

1. Senast den 15 februari 2023, och senast samma datum varje efterföljande år till och med 2031, ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna en årlig prestationsrapport i enlighet

med artikel 36.6 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser]. Den rapport som lämnas in 2023 ska omfatta genomförandet av det program som genomförts till och med den 30 juni 2022.

2. Den årliga prestationsrapporten ska särskilt innehålla uppgifter om
 - (a) framstegen med att genomföra programmet och att uppnå delmålen och målen, med hänsyn till de senaste uppgifter som krävs enligt artikel 37 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser],
 - (b) eventuella problem som påverkar programmets prestation och de åtgärder som vidtagits för att lösa dem,
 - (c) komplementaritet mellan de åtgärder som får stöd från instrumentet och det stöd som ges genom andra unionsfonder, särskilt i eller i förhållande till tredjeländer,
 - (d) programmets bidrag till genomförandet av relevanta delar av unionens regelverk och handlingsplaner,
 - (e) genomförandet av kommunikations- och synlighetsåtgärder,
 - (f) uppfyllandet av de nödvändiga villkoren och tillämpningen av dem under hela programperioden.
3. Kommissionen kan lämna synpunkter på den årliga prestationsrapporten inom två månader efter dagen för mottagandet. Om kommissionen inte lämnar synpunkter inom denna tidsfrist ska rapporterna anses vara godkända.
4. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel ska kommissionen anta en genomförandeakt för att fastställa mallen för den årliga prestationsrapporten. Denna genomförandeakt ska antas enligt det rådgivande förfarande som avses i artikel 30.2.

Artikel 28

Övervakning och rapportering

1. Övervakning och rapportering i enlighet med avdelning IV i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska grundas på de interventionstyper som fastställs i tabellerna 1, 2 och 3 i bilaga VI. För att hantera oförutsedda eller nya omständigheter eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter för att ändra bilaga VI i enlighet med artikel 29.
2. De gemensamma indikatorerna ska användas i enlighet med artiklarna 12.1, 17 och 37 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser].

KAPITEL III

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 29

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 12, 15, 25 och 28 ska ges till kommissionen till och med den 31 december 2028.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 12, 15, 25 och 28 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet ska träda i kraft dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten i delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 12, 15, 25 och 28 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 30

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en samordningskommitté för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt. Detta ska inte tillämpas på den genomförandeakt som avses i artikel 27.4.

Artikel 31

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka fortsatt genomförande eller ändringar av de berörda åtgärderna inom ramen för instrumentet för yttre gränser och visering, som inrättades som en del av Fonden för inre säkerhet för perioden 2014–2020 genom förordning (EU) nr 515/2014, och som ska fortsätta att tillämpas på de berörda åtgärderna fram till dess att de avslutas.
2. Finansieringsramen för instrumentet får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt bistånd som är nödvändiga för att säkerställa övergången mellan instrumentet och de åtgärder som antagits inom ramen för föregångaren, dvs. det instrument för yttre gränser och visering som inrättades som en del av Fonden för inre säkerhet för perioden 2014–2020 genom förordning (EU) nr 515/2014.

Artikel 32

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets titel
- 1.2. Berörda politikområden (*programkluster*)
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Grunder för förslaget eller initiativet
- 1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser
- 1.6. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Regler om uppföljning och rapportering
- 2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.3. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslaget eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering.

1.2. Berörda politikområden (*programkluster*)

Rubrik 4 (Migration och gränsförvaltning). Avdelning 11: Gränsförvaltning.

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☒ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁶¹

☐ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Grunder för förslaget eller initiativet

1.4.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Ett av de viktigaste målen med migrationsagendan är att underlätta lagligt resande, samtidigt som man förebygger irreguljär migration och säkerhetsrisker. Strategin för europeisk integrerad gränsförvaltning genomförs av den europeiska gräns- och kustbevakningen i nära samarbete mellan dess komponenter, dvs. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrå och medlemsstaternas gränskontrolltjänstemän.

Den 14 mars 2018 lade kommissionen fram sitt tillvägagångssätt för att anpassa den gemensamma viseringspolitiken till nya utmaningar, bland annat genom en översyn av den rättsliga ramen för Informationssystemet för viseringar (VIS). Kommissionen har också lagt fram ett lagstiftningsförslag för att komma till rätta med variationerna mellan medlemsstaternas rutiner och säkerställa att reglerna om utfärdande av viseringar kan spela en roll i EU:s återtagandepolitik.

För att bevara och stärka Schengenområdet är medlemsstaterna sedan den 6 april 2017 skyldiga att utföra systematiska kontroller mot relevanta databaser för EU-medborgare som passerar EU:s yttre gränser. Kommissionen har också utfärdat en rekommendation till medlemsstaterna om hur poliskontroller och gränsöverskridande samarbete kan utnyttjas bättre. Alla dessa politiska mål och åtgärder kommer att göra det möjligt för EU att nå sitt huvudsakliga mål att se till att Schengenområdet utan inre gränskontroll fungerar bättre, men de behöver stödjas med lämplig EU-finansiering.

För att få ett fullständigt integrerat gränsförvaltningssystem att fungera i EU måste man säkerställa att Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrå är stark och i full drift. Därför har kommissionen föreslagit att man skulle skapa en fast styrka,

⁶¹ I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

bestående av omkring 10 000 gränskontrolltjänstemän, som får nödvändig utbildning och ekonomiskt stöd, och på så sätt öka de nationella gränskontrolltjänstemännens andel av den europeiska gräns- och kustbevakningen. Denna betydande ändring kan medföra ett behov av att ändra Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns mandat i dess egenskap av EU-komponenten av den europeiska gräns- och kustbevakningen.

Dessutom bör EU-finansieringen kunna utnyttjas i situationer som följer av akut och exceptionellt högt tryck på EU:s yttre gränser eller andra situationer som kräver omedelbara åtgärder och som inte kan lösas av medlemsstaterna på egen hand.

Utan att föregripa framtida politisk utveckling kommer eventuella framtida lagstiftningsförslag på detta område att omfatta en egen separat finansieringsöversikt över medel som kan täckas antingen av finansieringsramen för denna fond eller av någon annan tilläggsfinansiering som finns tillgänglig i den fleråriga budgetramen.

- 1.4.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante)

Utmaningarna i fråga om förvaltningen av de yttre gränserna är till sin natur sammanlänkade och gränsöverskridande, och kan inte på ett tillfredsställande sätt hanteras av medlemsstaterna på egen hand. I artikel 80 i EUF-fördraget anges att den gemensamma asyl- och migrationspolitiken samt politiken som rör de yttre gränserna grundar sig på principerna om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna. EU-finansieringsramen är den mekanism som ger verkan åt de ekonomiska konsekvenserna av denna princip. En integrerad förvaltning av EU:s yttre gränser är det effektivaste sättet att rättvist dela detta ansvar och de ekonomiska konsekvenserna mellan medlemsstaterna. På detta område är EU-finansiering absolut nödvändig för att säkerställa en stark och effektiv integrerad gränsförvaltning, samtidigt som den fria rörligheten för personer i Schengenområdet tryggas. EU:s rätt att agera på området inrikes frågor härrör främst från avdelning V i EUF-fördraget ("Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa"): säkerställa kontroll av personer och en effektiv övervakning i fråga om passage av de yttre gränserna (artikel 77 i EUF-fördraget).

Förväntat mervärde för unionen (ex post)

Utmaningarna i fråga om förvaltningen av de yttre gränserna och den gemensamma viseringspolitiken kan inte på ett tillfredsställande sätt hanteras av medlemsstaterna på egen hand.

Avskaffandet av kontrollerna vid de inre gränserna måste åtföljas av en gemensam asyl- och migrationspolitik samt gemensamma åtgärder för att kontrollera och övervaka unionens yttre gränser på ett effektivt sätt. Detta är nödvändigt för att bevara Schengenområdet som ett område utan inre gränskontroller och förhindra och motverka eventuella sekundära förflyttningar. I artikel 80 i EUF-fördraget anges att den gemensamma asyl- och migrationspolitiken samt politiken som rör de yttre gränserna grundar sig på principerna om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna. EU-finansieringsramen är den mekanism som ger verkan åt de ekonomiska konsekvenserna av denna princip.

EU är utformat för att skapa ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, utan inre gränser för medborgarna. I en tid när terrorism och annan allvarlig brottslighet verkar över gränserna har både EU och medlemsstaterna ett ansvar gentemot sina medborgare att skapa ett säkert område där enskilda skyddas, i full överensstämmelse med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. På detta område anges i fördragen behovet av att säkerställa en hög säkerhetsnivå, bland annat genom förebyggande åtgärder och genom samordning och samarbete mellan polis, rättsliga myndigheter och andra behöriga myndigheter. Medlemsstaterna har det främsta ansvaret för gränsförvaltningen och säkerheten, men de kan inte hantera transnationella hot effektivt på egen hand. Det måste utformas verktyg på europeisk nivå som nationella myndigheter och, i tillämpliga fall, internationella organisationer kan använda för att tillsammans motarbeta delade utmaningar på ett effektivt sätt.

1.4.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

I förslaget beaktas resultaten från utvärderingen av det föregående finansieringsinstrumentet på området gränsförvaltning och visering.

Det nuvarande instrumentets tillämpningsområde anses vara tillräckligt omfattande för att beakta mångfalden av frågor på områdena gränsförvaltning och viseringspolitik. Instrumentets yttre dimension bör stärkas genom att lämpliga resurser tillförs instrumentet för att täcka samarbete med och i tredjeländer som kan stödja unionens mål på området gränsförvaltning.

Vid utvärderingen konstaterades också att det finns ett behov av större flexibilitet, genom att man i stället för att besluta om en förvaltningsmetod för hela finansieringsramen i början av programperioden använder en väl balanserad blandning av delad, direkt och indirekt förvaltning för instrumentets genomförande. Därigenom blir det också möjligt att styra medlen till unionens prioriteringar och akuta problem som inte alltid kan förutses eller planeras för redan från början.

Förenkling var ett annat ämne som togs upp vid utvärderingarna, mer exakt behovet av att fastställa gemensamma regler för programplanering, rapportering och ekonomisk förvaltning och avpassa fonderna för inrikes frågor efter liknande EU-finansieringsinstrument.

För att uppnå en starkare prestationsinriktning för instrumentet samt bättre och mer frekvent rapportering om framstegen med att uppnå mål och delmål bör man slutligen bygga vidare på och vidareutveckla den nuvarande gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen.

1.4.4. Förenlighet med andra lämpliga instrument och eventuella synergieffekter

Verksamhet som kompletterar den verksamhet som kommer att finansieras inom ramen för detta instrument kommer att få stöd från ett antal andra EU-instrument.

Först och främst gäller detta instrumentet för tullkontrollutrustning, som tillsammans med detta instrument stöder åtgärder vid EU:s yttre gränser vilka syftar till att säkerställa en hög säkerhetsnivå i unionen. Detta instrument inriktas på kontroll av personer, medan instrumentet för tullkontrollutrustning kommer att användas för kontroll av varor. Instrumentet för tullkontrollutrustning kommer att finansiera all utrustning, med undantag av transportmedel, som åtminstone delvis syftar till

tullkontroll. Detta kan även innebära gränsförvaltning, vilket gör att de båda instrumenten kompletterar varandra.

Synergieffekter uppstår även med Asyl- och migrationsfonden. Detta instrument kommer att stödja migrationshanteringen i samband med gränskontroll, medan Asyl- och migrationsfonden gör detsamma när det gäller asyl-, vidarebosättnings- och återvändandeförfaranden.

Instrumentet kommer dessutom att stödja uppföljningen av relevanta forskningsresultat på säkerhetsområdet, genom att ge stöd till det praktiska genomförandet och spridningen av resultaten av sådan forskning.

Instrumentets externa dimension kommer att stödja åtgärder i och avseende tredjeländer, vilka i första hand främjar EU:s intressen och mål, har en direkt inverkan på EU och dess medlemsstater och säkerställer kontinuitet med insatser som genomförs på EU:s territorium. Denna finansiering kommer att utformas och genomföras i överensstämmelse med EU:s yttre åtgärder och utrikespolitik, genom att till exempel kräva att medlemsstaterna samråder med kommissionen innan de inleder åtgärder i eller med tredjeländer.

Slutligen kommer synergieffekter också att säkerställas med EU-finansieringen på området sjöövervakning och sjöfartsskydd, eftersom detta instrument bland annat kommer att möjliggöra förvärv av multifunktionell utrustning och transportmedel. Detta kommer att leda till en maximering av de tillgängliga medlen och kommer att ytterligare främja samarbetet mellan berörda myndigheter kring den maritima dimensionen.

1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser

☒ begränsad varaktighet

- ☒ verkan från och med den 1.1.2021 till och med den 31.12.2027
- ☒ budgetkonsekvenser från och med 2021 till och med 2027 för åtagandebemyndiganden och från och med 2021 för betalningsbemyndiganden.

☐ obegränsad varaktighet

- Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.6. Planerad metod för genomförandet⁶²

☒ Direkt förvaltning som sköts av kommissionen

- ☒ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;
- ☐ av genomförandeorgan⁶³

☒ Delad förvaltning med medlemsstaterna

☒ Indirekt förvaltning genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförts

- ☒ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☒ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☒ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☒ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☒ offentligrättsliga organ
- ☒ privaträttsliga organ som anförts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☒ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ personer som anförts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den relevanta grundläggande rättsakten
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

Det föreslagna instrumentet ska genomföras genom delad, direkt eller indirekt förvaltning. Den största delen av medlen kommer att tilldelas de nationella programmen under delad förvaltning. Återstoden kommer att tilldelas en tematisk del och kan användas för särskilda åtgärder (som genomförs nationellt

⁶² Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

⁶³ Programmet kan (delvis) delegeras till ett genomförandeorgan, med förbehåll för resultatet av kostnads-nyttoanalysen och relaterade beslut som ska fattas, och för relaterade administrativa anslag för programgenomförande i kommissionen och genomförandeorganet som anpassas i enlighet med detta.

eller transnationellt av medlemsstaterna), unionsåtgärder (direkt/indirekt förvaltning), bistånd i nödsituationer (delad, direkt eller indirekt förvaltning), förflyttning och vidarebosättning (delad förvaltning) och det europeiska migrationsnätverket (direkt förvaltning).

Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ kommer att genomföras genom direkt förvaltning.

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Direkt/indirekt förvaltning:

Kommissionen kommer att direkt övervaka genomförandet av åtgärderna enligt de arrangemang som beskrivs i respektive bidragsavtal, överenskommelser om medverkan med internationella organisationer, i tillämpliga fall, samt avtal med stödmottagarna.

Delad förvaltning:

Varje medlemsstat kommer att inrätta ett förvaltnings- och kontrollsystem för sitt program och säkerställa kvaliteten och tillförlitligheten i övervakningssystemet och uppgifterna om indikatorer, i enlighet med förordningen om gemensamma bestämmelser. För att göra det lättare att snabbt inleda genomförandet är det möjligt att förlänga befintliga välfungerande förvaltnings- och kontrollsystem till nästa programperiod.

I detta sammanhang kommer medlemsstaterna att uppmanas att inrätta en övervakningskommitté som kommissionen deltar i som rådgivare. Övervakningskommittén kommer att sammanträda minst en gång om året. Den kommer att granska alla frågor som påverkar programmets framsteg mot att uppnå målen.

Medlemsstaterna kommer att sända en årlig prestationsrapport, som bör innehålla information om de framsteg som görs för att genomföra programmet och uppnå dess delmål och mål. Rapporten bör även ta upp eventuella problem som påverkar prestationerna inom programmet och de åtgärder som vidtagits för att lösa dem.

I slutet av perioden kommer varje medlemsstat att lämna in en slutlig prestationsrapport. Slutrapporten bör inriktas på de framsteg som gjorts med att förverkliga programmålen och bör ge en översikt över de viktigaste faktorer som påverkat programprestationerna, de åtgärder som vidtagits för att ta itu med dessa faktorer och en bedömning av hur effektiva dessa åtgärder har varit. Dessutom bör den beskriva hur programmet har bidragit till att avhjälpa de brister som konstaterats i relevanta EU-rekommendationer till medlemsstaten, de framsteg som gjorts för att uppnå de mål som anges i prestationsramen, iakttagelserna från de relevanta utvärderingarna, uppföljningen av dessa iakttagelser och resultaten av kommunikationsåtgärderna.

Enligt förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser ska medlemsstaterna årligen översända ett garantipaket som inbegriper årsräkenskaperna, förvaltningsförklaringen och revisionsmyndighetens yttrande om räkenskaperna, förvaltnings- och kontrollsystemet samt om lagligheten och korrektheten i de utgifter som deklarerats i årsräkenskaperna. Detta garantipaket kommer att användas av kommissionen för att fastställa det belopp som ska belasta fonden för räkenskapsåret.

Ett översynsmöte kommer att ordnas mellan kommissionen och varje medlemsstat vartannat år för att granska prestationerna inom varje program.

Sex gånger om året sänder medlemsstaterna uppgifter för varje program, indelat enligt särskilda mål. Dessa uppgifter avser kostnaderna för insatser och värdet av gemensamma output- och resultatindikatorer.

I allmänhet:

Kommissionen kommer att göra en halvtidsutvärdering och en efterhandsutvärdering av de åtgärder som genomförts inom ramen för denna fond, i enlighet med förordningen om gemensamma bestämmelser. Halvtidsutvärderingen bör framför allt grundas på halvtidsutvärderingen av program som medlemsstaterna lämnat in till kommissionen senast den 31 december 2024.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Både efterhandsutvärderingarna av de fonder för vilka GD Migration och inrikes frågor ansvarade 2007–2013 och interimisutvärderingarna av generaldirektoratets befintliga fonder visar att en kombination av olika genomförandemodeller på området migration och inrikes frågor har gjort det möjligt att på ett effektivt sätt uppnå fondernas mål. Den övergripande utformningen av genomförandemodellerna bibehålls och omfattar delad, direkt och indirekt förvaltning.

Genom delad förvaltning genomför medlemsstaterna program som bidrar till unionens politiska mål på ett sätt som är skräddarsytt till deras nationella förhållanden. Delad förvaltning säkerställer att ekonomiskt stöd finns tillgängligt i alla deltagande stater. Delad förvaltning möjliggör dessutom förutsebar finansiering och ger medlemsstaterna, som bäst känner till de utmaningar de står inför, möjlighet att planera sin långsiktiga finansiering i enlighet med detta. Tilläggsfinansiering för särskilda åtgärder (som kräver samarbete mellan medlemsstaterna eller extra medel till en eller flera medlemsstater på grund av ny utveckling i unionen) och för vidarebosättnings- och förflyttningsverksamhet kan genomföras genom delad förvaltning. En nyhet är att fonden också kan utnyttjas för bistånd i nödsituationer genom delad förvaltning, utöver direkt och indirekt förvaltning.

Genom direkt förvaltning stöder kommissionen andra åtgärder som bidrar till unionens gemensamma politiska mål. Åtgärderna gör det möjligt att ge skräddarsytt stöd för akuta och särskilda behov i enskilda medlemsstater ("bistånd i nödsituationer"), stödja transnationella nätverk och åtgärder, testa innovativ verksamhet som kan utökas inom ramen för nationella program och utföra studier av intresse för unionen som helhet ("unionsåtgärder").

Genom indirekt förvaltning bibehåller fonden möjligheten att för särskilda ändamål delegera budgetgenomförande till bl.a. internationella organisationer och organ på området inrikes frågor.

Med tanke på de olika målen och behoven föreslås en tematisk del inom ramen för fonden, som ett sätt att balansera förutsägbarheten för den fleråriga tilldelningen av finansiering till de nationella programmen med flexibilitet när det gäller att periodvis betala ut medel till åtgärder med högt mervärde för unionen. Den tematiska delen kommer att användas för särskilda åtgärder inom och bland medlemsstaterna, unionsåtgärder, bistånd i nödsituationer, vidarebosättning och omplacering. Den kommer att säkerställa att medel kan tilldelas och överföras mellan de olika förvaltningsformerna, på grundval av en tvåårig programplaneringscykel.

Betalningsarrangemangen för delad förvaltning beskrivs i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser, som föreskriver en årlig förfinansiering, följd av maximalt fyra mellanliggande betalningar per program och år, på grundval av de betalningsansökningar som skickats in av medlemsstaterna under räkenskapsåret. Enligt förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser avräknas förhandsfinansieringen inom programmets sista räkenskapsår.

Kontrollstrategin kommer att bygga på den nya budgetförordningen och förordningen om gemensamma bestämmelser. Den nya budgetförordningen och förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser bör utvidga användningen av förenklade former av bidrag, såsom klumpsummor, schablonbelopp och enhetskostnader. I förordningarna införs också nya former av betalningar, som bygger på de resultat som uppnåtts, snarare än kostnaderna. Stödmottagarna kommer att kunna motta ett fast belopp om de kan styrka att viss verksamhet, såsom utbildning eller tillhandahållande av bistånd i nödsituationer, har ägt rum. Detta förväntas förenkla kontrollbördan både för stödmottagarna och medlemsstaterna (t.ex. kontroll av fakturor och kvitton för kostnaderna).

När det gäller delad förvaltning bygger förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser⁶⁴ på förvaltnings- och kontrollstrategin för programplaneringsperioden 2014–2020, men några åtgärder införs i syfte att förenkla genomförandet och minska kontrollbördan för både stödmottagare och medlemsstater. De nya inslagen är bland annat följande:

- Avskaffande av utseendeförfarandet (vilket torde göra det möjligt att påskynda genomförandet av programmen).
- Förvaltningskontroller (administrativa kontroller och kontroller på plats) som ska utföras av den förvaltande myndigheten på grundval av riskbedömningar (jämfört med 100 % administrativa kontroller som krävs under programperioden 2014–2020). Dessutom får de förvaltande myndigheterna, på vissa villkor, tillämpa proportionerliga kontrollstrategier i enlighet med nationella förfaranden.
- Villkor för att undvika flera olika revisioner av samma insats/utgift.

Programmyndigheterna kommer att lämna in ansökningar om mellanliggande betalningar till kommissionen på grundval av stödmottagarnas utgifter. Enligt förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser ska de förvaltande myndigheterna få rätt att utföra förvaltningskontrollerna på grundval av riskbedömningar men där föreskrivs även särskilda kontroller (t.ex. kontroller på plats av den förvaltande myndigheten och revisioner av insatser/utgifter av revisionsmyndigheten) efter att utgifterna har deklarerats till kommissionen i ansökningarna om mellanliggande betalningar. För att minska risken för att ersättning utgår till icke stödberättigande utgifter, fastställs i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser att kommissionens mellanliggande betalningar ska begränsas till högst 90 %, med tanke på att bara en del av de nationella kontrollerna har utförts i det skedet. Kommissionen kommer att betala det återstående saldot efter det årliga avslutandet av räkenskaperna, efter mottagande av garantipaketet från programmyndigheterna. Eventuella oriktigheter som kommissionen eller revisionsrätten upptäcker efter det att det årliga garantipaketet har översänts kan leda till en finansiell nettokorrigerings.

⁶⁴ COM(2018) 375 final.

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Delad förvaltning:

GD Migration och inrikes frågor har inte stött på betydande risker för fel i sina utgiftsprogram. Detta bekräftas genom att revisionsrätten vid upprepade tillfällen inte haft några betydande brister att ta upp i sina årsrapporter. Dessutom har GD Migration och inrikes frågor redan reviderat sin rättsliga grund (förordning (EU) 2015/378 och delegerad förordning (EU) nr 1042/2014) för att bättre anpassa den till kontrollramen och garantimodellen för de andra fonder som omfattas av förordningen om gemensamma bestämmelser och att ha en fortsatt låg felnivå i sina utgiftsprogram. Denna anpassning fortsätter i föreliggande förslag, där kontrollramen är konsekvent med de andra generaldirektorat som förvaltar fonder under delad förvaltning.

Vid delad förvaltning rör de allmänna riskerna i samband med genomförandet av de nuvarande programmen medlemsstaternas underutnyttjande av fonden och möjliga fel som beror på komplicerade regler och brister i förvaltnings- och kontrollsystemen. Förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser förenklar regelverket genom att harmonisera reglerna och förvaltnings- och kontrollsystemen för de olika fonder som genomförs med delad förvaltning. Det möjliggör även riskdifferentierade kontrollkrav (t.ex. riskbaserade förvaltningskontroller, möjlighet till proportionerliga kontrollarrangemang som grundar sig på nationella förfaranden samt begränsningar av revisionsarbetet i fråga om tidpunkt och/eller särskilda insatser).

Direkt/indirekt förvaltning:

En ny analys av de viktigaste orsakerna till och typerna av vanliga fel som upptäckts vid efterhandsrevisioner visar att de flesta förekomsterna av bristande efterlevnad uppstår till följd av dålig ekonomisk förvaltning av de bidrag som tilldelats stödmottagare, styrkande handlingar som fattas eller är otillräckliga, felaktig offentlig upphandling och icke-budgeterade kostnader.

Riskerna beror följaktligen främst på följande:

- Säkerställande av kvaliteten på utvalda projekt och deras efterföljande tekniska genomförande, otydliga eller ofullständiga riktlinjer till stödmottagarna eller otillräcklig övervakning.
- Risken för ineffektiv eller oekonomisk användning av tilldelade medel, både i fråga om bidrag (komplexiteten i ersättningen av faktiska stödberättigande kostnader i kombination med begränsade möjligheter att administrativt kontrollera stödberättigande kostnader) och upphandling (ibland för få ekonomiska aktörer med erforderlig specialkunskap, vilket försvårar prisjämförelser).
- Risken för att (särskilt) mindre organisationer saknar tillräcklig kapacitet att effektivt kontrollera utgifter samt säkerställa öppenhet när det gäller de transaktioner som utförs.
- Risken för att kommissionens rykte skadas om bedrägeri eller kriminell verksamhet upptäcks. Att tredje parter har ett internt kontrollsystem ger bara en partiell garanti på grund av det tämligen stora antalet heterogena entreprenörer och stödmottagare som alla har ett eget, ofta ganska litet, kontrollsystem.

De flesta av dessa risker förväntas minska tack vare bättre utformade ansökningsomgångar, riktlinjer till stödmottagare, målinriktade förslag, bättre användning av förenklade kostnader och ömsesidig tillit till revisioner och bedömningar som ingår i den nya budgetförordningen.

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Delad förvaltning:

Medlemsstaternas kostnader för kontroller förväntas förbli desamma eller eventuellt sjunka. För den nuvarande programplaneringsperioden (2014–2020) beräknas medlemsstaternas kumulativa kostnader för kontroller utgöra omkring 5 % av det totala beloppet av utbetalningar som medlemsstaterna har ansökt om för 2017.

Denna procentandel förväntas minska tack vare effektivitetsvinster i genomförandet av programmen och ökade utbetalningar till medlemsstaterna.

Med det riskbaserade tillvägagångssättet avseende förvaltning och kontroll som införs i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser, i kombination med en ökad satsning på att anta förenklade kostnadsalternativ, förväntas medlemsstaternas kostnader för kontrollerna sjunka ytterligare.

Direkt/indirekt förvaltning:

Kostnaden för kontrollerna uppgår till omkring 2,5 % av de utbetalningar som gjorts av GD Migration och inrikes frågor. Den förväntas förbli konstant eller minska något ifall användningen av förenklade kostnadsalternativ ökar under nästa programperiod.

2.3. **Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter**

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

Förebyggande och upptäckt av bedrägeri är ett av målen med intern kontroll enligt budgetförordningen, och en viktig styrningsfråga som kommissionen måste beakta genom hela utgiftscykeln.

Dessutom syftar strategin för bedrägeribekämpning inom GD Migration och inrikes frågor till att förebygga, upptäcka och korrigera bedrägeri, genom att bl.a. säkerställa att dess interna bedrägerikontroller helt överensstämmer med kommissionens strategi mot bedrägerier och att dess metod för hantering av bedrägeririsken är anpassad för att fastställa områden med bedrägeririsk och lämpliga motåtgärder.

I fråga om delad förvaltning kommer medlemsstaterna att säkerställa lagligheten och korrektheten hos utgifter som ingår i de räkenskaper som lämnas till kommissionen. I detta sammanhang kommer medlemsstaterna att vidta alla åtgärder som krävs för att förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter, inklusive bedrägeri. Liksom i nuvarande programperiod (2014–2020)⁶⁵ är medlemsstaterna skyldiga att införa förfaranden för att upptäcka oriktigheter och bedrägeri, och att rapportera oriktigheter till kommissionen, även såväl misstänkt som konstaterat bedrägeri på

⁶⁵ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1042/2014 av den 25 juli 2014, bilaga I; kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1973 av den 8 juli 2015.

områdena under delad förvaltning. Åtgärder för att förebygga bedrägeri förblir en övergripande princip och skyldighet för medlemsstaterna.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Rubrik i den fleråriga budgetramen och föreslagna nya budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Rubrik nr 4: "Migration och gränsförvaltning"	Diff./Icke-diff. ⁶⁶	från Efta-länder ⁶⁷	från kandidat-länder ⁶⁸	från tredje-länder	i den mening som avses i artikel [21.2 b] i budget-förordningen
4	11.02.01 – Instrumentet för gränsförvaltning och visering	Diff.	NEJ	NEJ	JA	NEJ
4	11.01.01 – Instrumentet för gränsförvaltning och visering (tekniskt bistånd)	Icke-diff.	NEJ	NEJ	JA	NEJ

⁶⁶ Diff. = differentierade anslag / Non-diff. = icke-differentierade anslag.

⁶⁷ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁶⁸ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidater på västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	4	”Migration och gränsförvaltning”
---	----------	----------------------------------

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
Driftsanslag (uppdelade enligt de budgetrubriker som förtecknas under 3.1)	Åtaganden	(1)	605,643	1 152,796	1 165,153	1 244,444	1 257,299	1 270,410	1 280,255	—	7 976,000
	Betalningar	(2)	39,834	73,210	308,262	830,687	1 223,613	1 211,502	1 206,009	3 082,882	7 976,000
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för programmet ⁶⁹	Åtaganden = Betalningar	(3)	5,654	5,767	5,882	6,000	6,120	6,242	6,335	—	42,000
TOTALA anslag för ramanslagen för programmet	Åtaganden	=1+3	611,297	1 158,563	1 171,035	1 250,444	1 263,419	1 276,652	1 286,590	—	8 018,000
	Betalningar	=2+3	45,488	78,977	314,144	836,687	1 229,733	1 217,744	1 212,344	3 082,882	8 018,000

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i [bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt](#), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

⁶⁹ Detta avser tekniskt eller administrativt bistånd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
Personalresurser		10,329	11,473	13,046	13,046	13,046	13,046	13,046		87,032
Övriga administrativa utgifter		0,202	0,202	0,202	0,202	0,202	0,202	0,202		1,412
TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	10,531	11,675	13,248	13,248	13,248	13,248	13,248		88,444

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
TOTALA anslag samtliga RUBRIKER i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	621,83	1 170,24	1 184,28	1 263,69	1 276,67	1 289,90	1 299,84	-	8 106,44
	Betalningar	56,02	90,65	327,39	849,93	1 242,98	1 230,99	1 225,59	3 082,88	8 106,44

3.2.2. Sammanfattning av den beräknade inverkan på anslag av administrativ natur

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
----	------	------	------	------	------	------	------	--------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	10,329	11,473	13,046	13,046	13,046	13,046	13,046	87,032
Övriga administrativa utgifter	0,202	0,202	0,202	0,202	0,202	0,202	0,202	1,412
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	10,531	11,675	13,248	13,248	13,248	13,248	13,248	88,444

Utanför RUBRIK 7⁷⁰ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Övriga utgifter av administrativ natur	5,654	5,767	5,882	6,000	6,120	6,242	6,335	42,000
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	5,654	5,767	5,882	6,000	6,120	6,242	6,335	42,000

TOTALT	16,185	17,442	19,130	19,248	19,368	19,490	19,583	130,444
---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	----------------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med tilläggsbelopp som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁷⁰ Detta avser tekniskt eller administrativt bistånd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.2.1. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
Vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna	65	73	84	84	84	84	84
Vid delegationer	3	3	3	3	3	3	3
För forskning							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter: kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, personal från bemanningsföretag och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)⁷¹							
Rubrik 7							
Som finansieras genom RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	- vid huvudkontoret	8	8	8	8	8	8
	- vid delegationer						
Som finansieras genom ramanslagen för programmet	- vid huvudkontoret						
	- vid delegationer						
För forskning							
Annan (ange)							
TOTALT	76	84	95	95	95	95	95

Personalbehoven ska täckas med personal inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med tilläggsbelopp som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Personalen på 95 heltidsekvivalenter senast 2027 motsvarar den totala personal som krävs för genomförandet och förvaltningen av fonden. Den består av den personal som redan arbetar med Fonden för inre säkerhet vid GD Migration och inrikes frågor (utgångsläge: 66 heltidsekvivalenter = 6 kontraktsanställda, 22 assistenter, 36 tjänstemän varav 1 vid delegationen, 1 nationell expert och 1 anställd från bemanningsföretag) i april 2018 plus ytterligare personal (+6 assistenter, +23 tjänstemän, varav 2 för delegationerna). Nedan följer en beskrivning av uppgifterna för denna ytterligare personal. Planering, programplanering, kontakt med byråer (+1 assistent, +2 tjänstemän): - ge underlag för budgetförfarandet, - utgöra en koppling mellan fonder och byråer (t.ex. bidrag/överenskommelser om medverkan till byråer), inklusive 1 tjänsteman uteslutande för förbindelserna med Frontex. Revisioner, Olaf, revisionsrätten (+5 tjänstemän): - utföra kontroller enligt beskrivningen ovan (efterhandskontroll, upphandlingskommitté, efterhandsrevision, internrevision och avslutande av räkenskaper), - följa upp revisioner som sköts av tjänsten för internrevision och revisionsrätten. Direkt förvaltning (+2 assistenter, +2 tjänstemän): - bereda årliga arbetsprogram/finansieringsbeslut och fastställa årliga prioriteringar,
--------------------------------------	--

⁷¹ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

	- kommunicera med berörda aktörer (potentiella/faktiska stödmottagare, medlemsstater osv.), - förvalta förslags- och anbudsinfordringar samt efterföljande urvalsförfaranden, - operativ förvaltning av projekt. Delad förvaltning (inkl. den tematiska delen) (+2 assistenter, +6 tjänstemän): - föra en politisk dialog med medlemsstaterna, - förvalta nationella program, - utarbeta riktlinjer åt medlemsstater, - utveckla och hantera it-verktyg för förvaltning av bidrag och nationella program. Synergier med andra fonder (+2 tjänstemän): - samordning med fonderna med en extern dimension, - samordning inom ramen för förordningen om gemensamma bestämmelser, - synergier och komplementaritet med andra fonder. Ekonomisk förvaltning (+1 assistent): - finansiell initiering och kontroll, - bokföring, - övervakning och rapportering av måluppfyllelse, bl.a. i den årliga verksamhetsrapporten och i rapporter från en delegerad utanordnare. Personal för andra generaldirektorat som arbetar med finansiering (+4 tjänstemän): - handläggare som arbetar med genomförandet av fonderna (t.ex. utvärdering av tekniska rapporter från stödmottagare vid direkt förvaltning och översyn av årliga genomföranderapporter vid delad förvaltning).
Extern personal	Uppgifterna motsvarar dem som utförs av tjänstemän och tillfälligt anställda, utom i fråga om uppgifter som inte kan skötas av extern personal.
Personal vid delegationerna	+ 2 tjänstemän: EU-delegationerna ska ha tillräcklig expertis på området inrikes frågor så att de kan följa upp genomförandet av politiken på inrikesfrågornas område, särskilt dess yttre dimension. Denna expertis skulle kunna tillhandahållas av anställda vid Europeiska kommissionen eller vid Europeiska utrikestjänsten.

3.2.3. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

- ☐ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☒ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☒ Påverkan på andra inkomster

ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstsidan:	Förslagens/initiativets inverkan på inkomsterna ⁷²						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Artikel							

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Det exakta beloppet kommer att fastställas i bilaterala avtal mellan kommissionen och enskilda Schengenassocierade länder. Avtalet kommer att förhandlas fram i framtiden.

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

⁷² Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbörds kostnader.